Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IX — Nr. 912
Marți 22 Ianuarie 1963

4 pagini
Prețul 20 de bani

În acest număr:

• LUCRĂRILE ȘEDINȚEI SECȚIEI DE CEREALE ȘI PLANTE TEHNICE A CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII CU PRIVIRE LA CULTURA PORUMBULUI. (pag. 2—3)

• Alegerile de deputați în sfaturile populare comunale și orășenești de subordonare raională (pag. 4)

Lucrările ședinței secției de cereale și plante tehnice a Consiliului Superior al Agriculturii cu privire la cultura porumbului

Cuvîntarea tovarășului Mihai Dalea

Tovarăși,

Lucrările ședinței lărgite a secției de cereale și plante tehnice a Consiliului Superior al Agriculturii cu privire la cultura porumbului se apropie de sfîrșit. Această ședință, organizată pe baza planului de muncă aprobat de Consiliul Superior al Agriculturii în ședința sa din decembrie anul trecut, și-a fixat ca scop stabilirea și repartizarea pe zone pedoclimatice a celor mai buni hibrizi de porumb, stabilirea agrotehnicii celei mai potrivite, precum și a măsurilor organizatorice menite să asigure obținerea de recolte sporite de porumb în acest an.

Cu o lună în urmă, ședința plenară a Consiliului Superior al Agriculturii a făcut bilanțul activității noastre pe anul trecut. Cu acest prilej au fost relevate pe larg succesele obținute de consiliile agricole în activitatea de conducere a agriculturii, eficacitatea acestei forme organizatorice inițiate de partid. Au fost, de asemenea, stabilite sarcini ce revin lucrătorilor din agricultură în anul 1963 pentru realizarea Directivelor adoptate de Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn.

Așa cum s-a arătat și cu alte prilejuri, în 1962 condițiile climaterice n-au fost din cele mai prielnice. Cu toate acestea, recolta realizată la principalele culturi a fost bună. Aplicîndu-se o agrotehnică corespunzătoare, au fost învinse în mare măsură efectele secetei, numeroase gospodării agricole de stat și gospodării colective obținînd recolte mari și la porumb, cultură care a avut cel mai mult de suferit din cauza lipsei de umiditate. Exemple de asemenea gospodării au fost date foarte multe în ședința noastră. Ele dovedesc că în 1962 noi am fi putut obține recolte mult mai bune dacă am fi aplicat la timp și pe toate suprafețele lucrările cerute de știința agrotehnică. Este necesar ca aceste neajunsuri manifestate în anul 1962 să fie cunoscute de toți lucrătorii din agricultură pentru ca în acest an să fie evitate.

Așa cum știți, pentru anul acesta planul de stat prevede însămînțarea cu porumb a unei suprafețe de circa 4 milioane hectare din care 500.000 de hectare în gospodăriile de stat. Totodată se prevede obținerea unei producții medii la hectar mult sporite.

Considerăm ca un lucru deosebit de important faptul că dv., cei mai competenți specialiști în domeniul producției de cereale, ați demonstrat în această ședință că dispunem de tot ce e necesar pentru realizarea și chiar depășirea sarcinilor stabilite prin plan pentru anul acesta.

Într-adevăr, pentru producția anului 1963 pornim de la început în condiții incomparabil mai prielnice față de anii trecuți. Și aceasta în primul rînd, datorită faptului că acum întreaga agricultură e colectivizată, țărănimea noastră lucrînd ogoarele unită în mari gospodării, pe suprafețe întinse de teren.

În afară de această condiție esențială, spre deosebire de anul trecut, cadrele de specialiști au o anumită vechime în gospodăriile colective, au reușit în mare măsură să cunoască terenurile, să facă repartiția corespunzătoare a culturilor, să organizeze mai bine munca. Anul trecut, specialiștii au găsit în multe locuri terenurile însămînțate în condiții necorespunzătoare, în timp ce anul acesta ei au posibilitatea să facă toate lucrările după metode înaintate, științifice, de la pregătirea terenului, introducerea seminței în pămînt și pînă la culegerea și depozitarea recoltei. Se poate spune, pe drept cuvînt, că recolta anului 1963, realizată cu participarea efectivă a specialiștilor, va fi prima recoltă a agriculturii noastre complet colectivizate.

Ca urmare a grijii permanente a conducerii partidului și guvernului nostru, în 1963 crește mai mult gradul de mecanizare a agriculturii, sporesc cantitățile de îngrășăminte minerale, cantitățile de semințe de înaltă productivitate și, ceea ce este deosebit de important, urmînd cursurile învățămîntului agrozootehnic, țărănimea colectivistă își ridică continuu nivelul de cunoștințe agricole. Dacă la aceasta mai adăugăm și condițiile climaterice favorabile din iarna aceasta — zăpada abundentă care acoperă cîmpiile mănoase ale țării, zăpadă care va însemna rezerve mai mari de apă în sol — rezultă că într-adevăr avem toate condițiile pentru realizarea cu succes a sarcinilor ce ne stau în față anul acesta.

În cadrul ședinței noastre s-au dezbătut pe larg toate problemele privind cultura porumbului, s-au fixat și repartizat pe zone pedoclimatice cei mai valoroși hibrizi, s-au stabilit cele mai corespunzătoare măsuri agrotehnice de care depinde creșterea producției la hectar. Desigur că recomandările adoptate, oricît de amănunțite ar fi, nu pot cuprinde toate măsurile pe care le impune diversitatea condițiilor de climă și sol din țara noastră. Aceste recomandări cuprind acele măsuri și reguli care au o valabilitate mai generală, permițînd specialiștilor să se orienteze după condițiile concrete din gospodăriile în care lucrează și să aplice acele metode care asigură obținerea celor mai bune rezultate în unitatea respectivă.

În cadrul ședinței au fost prezentate rezultatele a numeroase experiențe. Unele din ele par, la prima vedere, contradictorii. În aprecierea lor, însă, este necesar să ținem seama de condițiile concrete în care au fost efectuate. În cele ce urmează mă voi referi, pe scurt, la cîteva dintre ele.

Nu cred că mai este necesar să subliniez importanța arăturilor de vară; atît referatele prezentate, cît și participanții la ședință care au luat cuvîntul, au arătat în mod convingător ce sporuri mari de producție aduce executarea acestor lucrări la timp și de bună calitate. În ce privește adîncimea la care trebuie făcută această arătură, referatul prezentat de tov. Nicolae Giosan, arată că cea mai potrivită adîncime este cea de 30 cm. Se știe însă că vara, în perioada cînd trebuie făcută arătura, din cauza secetei, terenul se usucă, încît nu peste tot se pot face arături la această adîncime fără să se scoată bolovani. Totodată, la o asemenea adîncime tractorul este solicitat mai mult și ca urmare trebuie reduse brăzdarele, lucru care prelungește perioada executării arăturilor. Iată de ce socotesc că, atunci cînd se stabilește adîncimea la care trebuie efectuată arătura, este necesar să se țină seama de toți acești factori.

Cu toții sîntem de acord că epoca optimă de semănat este atunci cînd temperatura solului la adîncimea la care se îngroapă sămînța este cuprinsă între 10—12 grade. Se pune însă întrebarea: cîte zile durează această temperatură? Avem condiții să efectuăm însămînțările pe întreaga suprafață în acest interval? Ce se întîmplă dacă începem însămînțările cînd termometrul arată 10 grade dar, neavînd suficiente mijloace, vom termina însămînțările cînd temperatura a depășit cu mult cifra optimă? De aceea, consider că este necesar ca în funcție de condițiile concrete și de mijloacele de care dispunem să începem semănatul ceva mai devreme cînd temperatura în sol a ajuns la opt grade, pentru a nu depăși cu mult limita superioară a temperaturii optime.

În ședință au fost date foarte multe exemple în legătură cu densitatea optimă a plantelor. Tovarășul inginer Ion Teșu, președintele gospodăriei colective din Smeeni, regiunea Ploiești, a arătat că el pentru nimic în lume nu va depăși cifra de 30 000 plante la hectar. Tovarășul ing. Ion Dobre, directorul G.A.S. Bulgăruș, regiunea Banat, a pledat foarte convingător pentru 50—60 000 de plante la hectar.

Este clar că nu poate fi dată o cifră unică pe țară, pe regiune sau raion și nici chiar pe gospodărie. Această cifră trebuie stabilită pentru fiecare tarla în parte, în funcție de sol și climă, de cantitățile de îngrășăminte încorporate, de hibrizii de porumb și de rezerva de apă din pămînt. Densitatea optimă nu poate fi aceeași pentru toți anii; ea se schimbă de la an la an, în funcție de factorii arătați mai sus. Trebuie însă să ne fie clar că densitatea mică ce se realiza în trecut și care a avut la bază anumite condiții obiective, nu mai corespunde agriculturii socialiste. În prezent, pămîntul se lucrează mult mai bine, se fac arături de vară și de toamnă la adîncimi mai mari, se aplică îngrășăminte mai multe, folosim semințe de porumb de mare productivitate etc. Acestea permit hrănirea unui număr mai mare de plante pe aceeași suprafață și deci obținerea unor recolte sporite.

Pînă în prezent, cu excepții fără importanță, recoltele de porumb n-au suferit din cauza densității prea mari; am avut însă și mai avem încă pierderi importante din cauza densității mici, a „rarului", cum se spune. Densitatea mai mare nu trebuie să ne sperie cu atît mai mult cu cît răritul se poate face, dacă e cazul, mai ușor. Experiența arată că pe terenurile neirigate trebuie să avem o densitate minimă de 30 000 de plante la hectar și că, în funcție de condițiile concrete, aceasta poate să crească la 40 000 și chiar la 50 000 de plante la hectar, în special la unele gospodării de stat.

În ce privește hibrizii care trebuie aleși pentru a fi însămînțați, recomandările pe care le-am adoptat cuprind indicații suficient de clare. Este necesar ca încă de pe acum consiliile agricole regionale și raionale să ia măsuri pentru a înlătura folosirea în aceeași unitate a unei diversități de soiuri. In fiecare gospodărie de stat sau gospodărie colectivă să se cultive doi, maximum trei hibrizi, dintre care cel puțin unul să aibă perioada de vegetație mai scurtă pentru a se putea eșalona mai bine lucrările de întreținere și a se asigura eliberarea la timp a suprafețelor ce urmează a fi semănate toamna cu grîu.

Cred că e necesar ca acum, la încheierea ședinței noastre să fie amintite din nou cîteva din sarcinile de a căror realizare depinde executarea la vreme și în condiții optime a însămînțărilor și întreținerea culturilor de primăvară.

Criteriul care a stat la baza repartizării planului pe anul 1963 pentru cultura porumbului pe regiuni, raioane și unități a fost acela de a amplasa această cultură în zonele cu cele mai mari posibilități de realizare a unor producții sporite. La gospodăriile agricole de stat s-a mers pe linia profilării spre cultura porumbului a unor unități situate în zonele foarte favorabile și îndeosebi a celor care au terenuri amenajate pentru irigații sau dispun de posibilități de extindere a irigației.

Este necesar ca în continuare să se depună toată stăruința pentru alegerea, în cadrul fiecărei unități agricole, a terenurilor celor mai potrivite pentru această cultură și să se repartizeze pe brigăzi de producție.

Ținînd seama că pentru realizarea integrală a planului la cultura porumbului s-a avut în vedere și creșterea suprafeței arabile prin luarea în cultură a unor noi terenuri, este necesar ca lucrările de îndiguiri, desecări, defrișări și desțeleniri prevăzute în plan să fie realizate pe întreaga suprafață, înainte de începerea campaniei de însămînțări. În legătură cu problema măririi suprafeței arabile, trebuie arătat că există încă terenuri, din păcate destul de întinse, îndeosebi în gospodăriile de stat, care cu ani în urmă au fost arabile și care acum, în condițiile extinderii mecanizării, sînt considerate nearabile. Conducerile gospodăriilor, cît și ale trusturilor Gostat vor trebui să examineze cu toată răspunderea condițiile de efectuare a lucrărilor pe asemenea terenuri. Acest lucru este cu atît mai necesar în gospodăriile colective unde asemenea suprafețe se pot lucra cu atelajele.

Pentru însămînțările din primăvara acestui an s-au făcut arături adînci de vară și de toamnă pe suprafețe mult mai mari decît în anii anteriori. Din aceste suprafețe, cea mai mare parte vor fi însămînțate cu porumb. Acolo unde, din terenurile destinate porumbului și celorlalte culturi, au mai rămas suprafețe nearate și îndeosebi pe terenurile în pantă sau pe cele nisipoase, neindicate a fi arate toamna, va trebui ca arăturile să se execute în ferestrele iernii și în primele zile de primăvară, cînd se poate ieși cu plugul în cîmp.

Pentru pregătirea în cele mai bune condiții a lucrărilor de însămînțare a porumbului, va trebui ca în săptămînile care urmează să se acorde toată atenția reparării tractoarelor, mașinilor și întregului utilaj necesar, în așa fel ca reparațiile și recepționarea lor să fie terminate pînă cel mai tîrziu la data de 20 februarie.

În atenția consiliilor agricole regionale și raionale și a conducerilor gospodăriilor de stat și gospodăriilor colective trebuie să stea problema asigurării fiecărei unități cu semințe valoroase. De mare importanță este problema repartizării judicioase a seminței hibride. Lucrările ședinței noastre au demonstrat că, pe baza cercetărilor întreprinse și a rezultatelor obținute, în producție, sîntem în măsură să facem repartizarea hibrizilor de porumb, ținînd seama de caracteristicile și de condițiile pedoclimatice din fiecare zonă naturală. Consiliile agricole și trusturile G.A.S. vor trebui să ia măsuri încă de pe acum pentru aprovizionarea gospodăriilor agricole de stat cu semințe din hibrizii dubli generația I pentru întreaga suprafață ce se va cultiva cu porumb pentru boabe și a gospodăriilor colective cu sămînță din hibrizii dubli generația I și a II-a urmărind ca diferența să fie acoperită cu semințe din soiurile cele mai valoroase.

Mulți vorbitori au făcut o analiză temeinică a comportării diferiților hibrizi, au tras concluzii juste și au mărturisit sincer că au greșit atunci cînd s-au opus introducerii unor hibrizi, potrivit condițiilor gospodăriei. Fiecare președinte și inginer agronom din gospodăriile colective, membrii comitetelor executive ale consiliilor agricole locale să facă asemenea analize, să tragă concluziile necesare pentru ca în fiecare unitate să poată fi folosiți cei mai indicați hibrizi.

Încă de pe acum, fiecare unitate agricolă socialistă să transporte semințele necesare, să le păstreze în cele mai corespunzătoare spații de înmagazinare, iar sămînța provenită din producția proprie să fie condiționată din timp și să i se verifice valoarea germinativă, stabilindu-se totodată norma de însămînțare.

Conducerile unităților agricole socialiste sînt chemate să întocmească un plan operativ de desfășurare a lucrărilor, de însămînțare a porumbului, cu defalcarea sarcinilor și precizarea tarlalelor pe brigăzi, cu repartizarea mijloacelor și a forței de muncă, cu precizarea timpului de executare a lucrărilor, a indicilor calitativi etc. O grijă deosebită trebuie acordată instruirii brigadierilor, tractoriștilor, mînuitorilor de agregate, a lucrătorilor din G.A.S., S.M.T. și a colectiviștilor, în vederea însușirii temeinice a tehnologiei culturii porumbului și a cunoașterii folosirii mașinilor și agregatelor.

Consider ca foarte importantă și foarte convingătoare experiența prezentată în ședința noastră de către tov. Timotei Popușoi, inginer șef la G.A.S. Pietroiu. O asemenea experiență trebuie larg răspîndită. Brigadierii, mecanizatorii, mînuitorii agregatelor din unitățile agricole socialiste vor trebui să fie bine instruiți încă înainte de începerea însămînțărilor. Nu trebuie să permiteți să se intre cu semănătorile în lan înainte de a se face verificarea fiecărei semănători, de a se fi efectuat toate încercările pentru a se asigura densitatea și uniformitatea necesară culturilor. Consiliile agricole vor organiza instructaje pe plan regional și raional cu inginerii agronomi și cu mecanizatorii, pentru cunoașterea celor mai noi realizări în munca de cercetare științifică și a metodelor aplicate de fruntașii în cultura porumbului.

Executarea semănatului în scurt timp, așa cum recomandă agrotehnica, este determinată de buna folosire a parcului de mașini și tractoare. În condițiile agriculturii socialiste și cînd arăturile se fac din toamnă, campania agricolă de primăvară este o acțiune mai ușoară, de scurtă durată. Dar aceasta presupune o bună organizare a muncii, deoarece semănatul porumbului trebuie să se termine în fiecare unitate în decurs de 8—10 zile. Acest lucru este posibil întrucît avem tractoare și mașini agricole corespunzătoare.

La gospodăriile agricole de stat, întreaga suprafață de porumb pentru boabe se va semăna cu mașina 2 SPC-2, în care scop fiecare unitate trebuie să-și asigure discurile corespunzătoare calibrelor semințelor pe care le-au primit. De asemenea, la gospodăriile colective vor fi folosite toate mașinile 2 SPC-2, din dotația S.M.T., precum și semănătorile universale, pentru ca întreaga suprafață să fie însămînțată cu semănătorile. Pe terenurile cu pante mai mari, unde nu se poate face însămînțarea mecanizată, se vor folosi semănătorile existente cu tracțiune animală.

O problemă viu dezbătută în cadrul lucrărilor ședinței noastre a fost aceea a calității semănatului făcut cu mașina. Este vorba în primul rînd de viteza de înaintare a mașinii, care conform instrucțiunilor tehnice, trebuie să fie de 4,5 km pe oră pentru a se putea realiza adîncimea și densitatea necesare. Dacă acest lucru nu constituie o problemă pentru majoritatea gospodăriilor de stat, în schimb, tractoriștii din S.M.T. au în multe locuri tendința de a lucra cu viteze mai mari pentru a realiza un număr mai mare de hantri fără să se gîndească că aceasta dăunează calității lucrărilor, dăunează producției. Asemenea manifestări trebuie combătute cu toată tăria. Grăbirea semănatului nu trebuie să se facă pe baza sporirii vitezei la mașini ci printr-o temeinică și judicioasă organizare a muncii. De aceea, consiliile de conducere ale gospodăriilor colective, inginerii agronomi din aceste unități, brigadierii să îndrume și să controleze în permanență munca tractoristului. La executarea însămînțărilor trebuie să se dea toată atenția realizării unor rînduri drepte, astfel ca lucrările de îngrijire să se execute în bune condiții.

Pentru producția din acest an trebuie să ne ocupăm de extinderea experienței valoroase a unor gospodării agricole colective care au obținut bune rezultate în cultivarea intercalată de fasole și dovleac printre porumb. Din păcate, la ședința noastră, problema plantelor intercalate a fost tratată foarte puțin. Cred că nu este necesar să vorbesc aci despre importanța acestor culturi, care trebuie să fie semănate în procentul corespunzător, astfel ca să nu stînjenească cultura de bază. Aceste culturi pot aduce un venit substanțial atît gospodăriilor agricole de stat cît și gospodăriilor colective. De aceea, să urmărim ca sarcinile ce revin în această privință fiecărei regiuni să fie îndeplinite și depășite.

Tovarăși,

Vreau să mă opresc asupra cîtorva probleme de mare însemnătate privind realizarea unei producții mari de porumb, de către gospodăriile agricole de stat. După cum știți, în fața gospodăriilor agricole de stat stă sarcina de a cultiva în acest an o suprafață de 500 000 ha cu porumb. O serie de gospodării situate în lunca Dunării, Banat, Crișana etc. și îndeosebi cele care au condiții de irigare își profilează producția în această direcție. Există toate condițiile ca de pe suprafețele planificate să se obțină producții superioare.

Gospodăriilor de stat li s-au asigurat mașinile necesare culturii porumbului. Problema care se pune acum este ca aceste mașini să fie redistribuite după necesitățile unităților în care a fost extinsă această cultură. De asemenea, li se repartizează cantități corespunzătoare de îngrășăminte chimice.

În același timp trebuie luate toate măsurile pentru folosirea lor rațională.

În ședința noastră s-a făcut o analiză a rezultatelor obținute de gospodăriile de stat în cultura porumbului. Din referatul Trustului Central Gostat a reieșit că un număr de 70 de gospodării de stat pe o suprafață de 30 000 ha au obținut o producție de peste 4 000 kg la ha. De asemenea, 150 de gospodării pe 63 700 hectare au obținut între 3 000 și 4 000 kg în medie la hectar. Dar nu trebuie să uităm că gospodării de stat învecinate cu acestea, avînd aceeași dotare tehnică și terenuri asemănătoare, au obținut mai puțin de 2 000 kg porumb boabe la hectar datorită modului necorespunzător de organizare a muncii, de executare a lucrărilor agricole. Iată de ce se cere ca inginerii agronomi și celelalte cadre din gospodăriile de stat să examineze cu toată atenția cauzele producției scăzute din aceste unități, să se preocupe de mobilizarea tuturor forțelor și mijloacelor în vederea executării unor lucrări de cea mai bună calitate — condiție hotărîtoare pentru obținerea unor recolte mari.

Gospodăriile de stat dispun de peste 100 000 ha terenuri amenajate pentru irigare din care cea mai mare parte se cultivă cu porumb. Dar trebuie arătat că, exceptînd unele gospodării ca Pietroiu, Brateș, Călărași, Ceala etc., unde s-au obținut rezultate bune la culturile irigate, în celelalte unități, într-un an secetos ca 1962, nu s-a dat atenția cuvenită acestei probleme și ca urmare producțiile obținute au fost sub posibilități. Este neeconomic și lipsit de spirit gospodăresc faptul că unele suprafețe gata amenajate nu au fost aprovizionate cu apă la timp și în cantități suficiente. Au fost de asemenea cazuri cînd pe aceste terenuri s-au semănat culturi secundare, care nu folosesc în modul cel mai economic condițiile create prin irigare.

Încă din toamna anului 1962 s-a trecut la îndiguirea, desecarea și amenajarea pentru irigații a unor noi suprafețe de teren în lunca Dunării. Lucrările trebuie terminate și suprafețele îndiguite să fie date la timp în cultură. Paralel cu aceasta trebuie să se dea cea mai mare atenție punerii la timp în stare de funcționare a tuturor sistemelor de irigat, astfel ca să poată fi folosite în condiții optime.

Gospodăriilor colective le revine, de asemenea, o mare sarcină în sporirea producției de porumb. În aceste zile în gospodăriile colective au loc adunări generale în care se discută și se aprobă planul de producție pe anul 1963. Aci, pe lîngă cifrele de producție care sînt propuse a se realiza, trebuie prevăzute măsuri concrete care să ducă la realizarea unor recolte mari la porumb ca și la alte culturi. Este vorba de repartizarea celor mai potrivite terenuri, pregătirea semințelor care vor fi folosite, executarea la timp a semănatului și a celorlalte lucrări. Colectiviștii vor trebui să pună în practică cele învățate la cursurile agrozootehnice, să devină luptători activi pentru obținerea unor recolte mari.

Acest lucru este hotărît în mare măsură și de sprijinul acordat gospodăriilor colective de către stațiunile de mașini și tractoare. Executarea unor lucrări de bună calitate trebuie să constituie o sarcină de cea mai mare răspundere pentru lucrătorii din S.M.T. Hotărîrea cu privire la premierea tractoriștilor îi cointeresează pe aceștia să lucreze mai bine, să contribuie prin munca lor la obținerea unor recolte mai mari pe loturile care le-au fost repartizate. Iată de ce prevederile acestei hotărîri trebuie să fie larg popularizate. Aceasta nu înseamnă cituși de puțin că putem slăbi exigența și controlul asupra muncii tractoriștilor.

Tovarăși,

Am subliniat unele din măsurile care contribuie la sporirea producției agricole în acest an și la buna desfășurare a lucrărilor agricole de primăvară de care ne despart doar cîteva săptămîni. Luînd toate măsurile tehnico-organizatorice expuse în cadrul acestei sesiuni, aplicînd în mod diferențiat complexul de măsuri agrofitotehnice stabilit în cadrul ședinței noastre și concretizat prin recomandările sesiunii, muncind în mod organizat, cu elan și pricepere pentru generalizarea experienței bogate a științei și a unităților fruntașe în producție, vom realiza și vom depăși cu siguranță sarcinile de producție la porumb, ca și la celelalte culturi, stabilite prin planul de stat, contribuind astfel la dezvoltarea continuă a economiei socialiste și la creșterea bunei stări a poporului nostru.

În aceste zile în gospodăriile colective

Ședință de lucru a consiliului de conducere, la gospodăria colectivă din Valu lui Traian, regiunea Dobrogea. Inginerul Virgil Badea explică felul cum vor fi amplasate culturile în acest an, pe terenurile gospodăriei.

Darea de seamă și planul de producție pe 1963 în discuția colectiviștilor

La gospodăria colectivă din comuna Bîrza, raionul Segarcea, s-a făcut recent bilanțul realizărilor obținute în anul trecut. Din darea de seamă prezentată în adunarea generală și discuțiile colectiviștilor a reieșit că în anul trecut s-a obținut o producție bună. La porumb, bunăoară, colectiviștii au recoltat în medie cîte 3 100 kg boabe la hectar. În discuțiile purtate, ei au arătat că secretul recoltelor mari de porumb constă în aplicarea diferențiată a regulilor agrotehnice în funcție de solul cultivat și gradul de fertilitate al fiecărei tarlale. Terenul destinat culturii porumbului a fost pregătit din toamnă, arăturile executîndu-se la 35—37 cm adîncime, cu scormonitorul. O dată cu această lucrare s-au încorporat în sol îngrășăminte organice, cantități mai mari adăugîndu-se terenurilor mai puțin fertile. Semănatul, ca și lucrările de întreținere au fost executate în perioade scurte de timp și în bune condiții pentru a se păstra umiditatea din sol.

Recolte mari au realizat colectiviștii la grîu, legume și plante tehnice. De asemenea, ei au mărit simțitor numărul de animale proprietate obștească. Ca urmare, gospodăria a vîndut statului, pe bază de contract, cantități sporite de cereale și produse animale, *realizînd venituri bănești de 3 400 000 lei, cu o jumătate de milion mai mult decît prevedea planul anual.*

În adunarea în care au dezbătut sarcinile de producție pe acest an, colectiviștii au făcut propuneri valoroase pentru mărirea producției agricole. Ei au arătat că prin asigurarea unei densități corespunzătoare de plante la hectar, prin fertilizarea terenurilor și efectuarea la timp și în bune condiții a lucrărilor agricole, producțiile prevăzute în acest an pot fi depășite.

Gospodăria a planificat pentru acest an vînzarea unor cantități mai mari de produse pe bază de contract și realizarea unui venit total de 6 800 000 lei.

Pentru dezvoltarea sectorului legumicol

Gospodăria agricolă colectivă Dobroești din apropierea Capitalei se specializează în producția de legume. Colectiviștii au dobîndit o bună experiență în folosirea intensivă a terenurilor irigate, realizînd anual cîte 2—3 culturi succesive de pe aceeași suprafață. In anul trecut, bunăoară, ei au cultivat intercalat și succesiv 78 hectare din cele 110 cît cuprinde grădina de legume. Recolta a fost bună, iar veniturile bănești realizate la hectar au fost dublate. Cel mai mare venit — 90 000 lei la hectarul cultivat cu legume — a fost înscris de echipa condusă de Ștefan Cristea. Această echipă a semănat toamna salată și spanac pe cele 3,5 hectare repartizate de gospodărie. In primăvară, după recoltarea acestor culturi, echipa a plantat roșii timpurii după care, la începutul lunii iulie, în perioada culesului roșiilor, a intercalat în cultură conopidă de toamnă. Astfel, de pe același teren această echipă a recoltat în medie la hectar cîte 9 000 kg spanac, 12 000 kg salată, 20 000 kg roșii timpurii și 15 000 kg conopidă. Producții tot atît de mari au realizat de pe suprafețe asemănătoare și echipele conduse de Stere Șapira și Hristu Șapira.

Venitul total realizat anul trecut de gospodărie prin valorificarea legumelor a fost de 2 436 000 lei.

In acest an colectiviștii din Dobroești vor extinde pînă la 150 de hectare suprafața grădinii de legume, din care pe 127 hectare vor cultiva succesiv 3—4 culturi. **Pentru realizarea de producții și mai mari, îndeosebi de legume timpurii, colectiviștii produc răsadurile în ghivece nutritive.** Vor fi de asemenea extinse cu 25 ha terenurile irigate, ajungîndu-se astfel la o suprafață de 100 hectare teren irigat. Pentru obținerea de culturi forțate ei vor mări suprafața răsadnițelor, iar pe un hectar vor cultiva legume sub adăpost de mase plastice.

Și-au propus să extindă suprafețele pepinierelor de vițe altoite

Gospodăriile agricole colective din Apoldu de Sus, Mihalț, Obreja, Cisteiu și Geoagiu, regiunea Hunedoara, care au extins viticultura alături de alte ramuri de producție, s-au specializat și în producerea de vițe altoite. Anul trecut, bunăoară, aceste gospodării au valorificat aproape 2 200 000 vițe altoite de calitatea I, realizînd însemnate venituri bănești. Pepiniera viticolă a adus gospodăriei colective din Apoldu de Sus, de exemplu, venituri de 1 639 000 lei. Aceste gospodării extind suprafețele pepinierelor. Ele au prevăzut să producă anul acesta 3 700 000 vițe altoite. Gospodăriile au început lucrările de desfundare a terenurilor pentru pepiniere.

LUCRĂRILE ȘEDINȚEI SECȚIEI DE CEREALE ȘI PLANTE TEHNICE A CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII CU PRIVIRE LA CULTURA PORUMBULUI

Referatul prezentat de tov. Triță Fănită,

director general adjunct al Trustului central al gospodăriilor agricole de stat

În gospodăriile agricole de stat, porumbul ocupă, an de an, suprafețe tot mai mari. Față de 47 500 de hectare în 1953, porumbul va ocupa în 1963 o suprafață de 500 000 de hectare. Ca pondere, în anul 1953 porumbului îi revenea 7 la sută, iar în anul 1963 îi revine 36 la sută din suprafața arabilă a G.A.S.

Condițiile create de partid și guvern, prin dotarea gospodăriilor de stat cu o modernă sistemă de mașini, asigurarea cu îngrășăminte minerale în cantități mereu crescînde, folosirea de semințe din hibrizii cei mai valoroși, precum și experiența acumulată de inginerii, tehnicienii și ceilalți lucrători din aceste unități au făcut să crească simțitor, în ultimii ani, producția medie la hectar. Un număr mare de gospodării de stat au obținut recolte de 4 000—5 000 și chiar peste 5 000 kg porumb boabe la hectar, pe întreaga suprafață cultivată. Gospodăria de stat Bulgăruș, regiunea Banat, a realizat în medie 8 244 kg porumb boabe la ha. Rezultate bune au înregistrat și gospodăriile de stat Pietroiu, regiunea București, care pe 1.725 hectare a obținut o producție medie de 6 200 kg la hectar; G.A.S. Grabăț, regiunea Banat — 6 090 kg la ha pe 1 260 ha; G.A.S. Ioșia, regiunea Crișana — 6 233 kg la hectar; G.A.S. Valea lui Mihai, regiunea Crișana, unde pe 995 hectare s-au obținut în medie 5 383 kg porumb boabe la hectar și multe alte gospodării care au realizat producții asemănătoare.

Din gruparea, în funcție de producția medie realizată, reiese că în anul 1962 numărul gospodăriilor de stat care au produs între 4 000 și 5 000 și peste 5 000 kilograme de porumb boabe la hectar a crescut la 70. Suprafața totală de pe care s-au obținut aceste recolte a fost de peste 30 000 ha.

În același timp însă, au fost gospodării de stat care, în condiții asemănătoare, au obținut producții mult mai mici. În timp ce la gospodăria de stat Băilești, trustul Craiova, producția medie a fost de 4 120 kg la ha, la gospodăria vecină, Afumați, media realizată a fost de 3.109 kg la ha, iar la numai 1 km mai departe, la Portărești, media a fost de 2 111 kg la ha. Exemple asemănătoare se pot da și de la trusturile Bacău și Argeș. Aceasta reflectă rezervele importante care există în multe gospodării de stat și care trebuie valorificate în scopul creșterii producției la hectar.

Gospodăriile de stat, folosind hibrizii simpli realizați de către Institutul de cercetări pentru cereale și plante tehnice, au produs în 1962, pe loturile de hibridare 34 000 de tone sămînță de porumb dublu hibrid din cei mai valoroși hibrizi, caracterizați printr-o productivitate mărită și rezistenți la secetă. Cu această sămînță se vor putea însămînța în acest an peste 2 000 000 de hectare în gospodăriile de stat și gospodăriile colective.

Realizările obținute se datoresc în primul rînd lucrătorilor din gospodării, muncii desfășurate de aceștia cu simț de răspundere, pentru executarea semănatului în bune condiții și, mai ales, pentru executarea prășitului la timp și ori de cîte ori a fost nevoie.

La obținerea producțiilor din acest an o contribuție importantă a avut-o și repartizarea mai justă a hibrizilor de porumb pe trusturi și gospodării.

Învățînd din experiența anilor trecuți, cunoscînd mai bine hibrizii pe care i-am cultivat 2—3 ani la rînd, s-au repartizat fiecărei unități acei hibrizi dubli care, în condițiile pedoclimatice respective, asigură cele mai mari producții. De asemenea, s-a urmărit ca fiecărei gospodării de stat să i se repartizeze 2, maximum 3 hibrizi, din care unul mai timpuriu. Acest principiu s-a dovedit util, atît prin faptul că, în cazul cînd după porumb a urmat grîu — s-a creat timpul necesar pentru ca lucrările de pregătire a terenului și semănat să se execute în epoca optimă, cît și prin aceea că hibrizii cu perioadă de vegetație diferită au permis eșalonarea lucrărilor de recoltare și reducerea simțitoare a necesarului de forțe de muncă în perioada de vîrf.

La obținerea unor producții mari de porumb în anul 1962 de către gospodăriile agricole de stat, o contribuție hotărîtoare au avut-o măsurile tehnico-organizatorice luate, măsuri care s-au reflectat direct în procesul de producție. Încă din toamna anului 1961 s-a dat o mare atenție executării pe întreaga suprafață a arăturilor adînci de toamnă. S-a reușit, astfel, ca pînă la data de 7 decembrie 1961 să se realizeze arături adînci de toamnă pe 97 la sută din suprafețele destinate culturii porumbului.

Faptul că într-un an caracterizat printr-o secetă excesivă și de lungă durată s-au obținut recolte care depășesc toate producțiile medii realizate pînă acum de gospodăriile de stat se datorește înmagazinării în pămînt a unei însemnate cantități de apă din precipitațiile de peste iarnă și din prima parte a primăverii, apă care a fost bine păstrată datorită mobilizării stratului superficial al solului prin lucrări repetate de întreținere. Rezultatele din acest an confirmă o dată în plus că prin arătura adîncă de toamnă, de bună calitate, se obține un spor de producție de 700—1 200 de kg la hectar, față de însămînțarea porumbului în arătură de primăvară. Așa se explică de ce la gospodăria de stat Tileagd, trustul Crișana, pe 146 ha arate adînc în toamnă și discuite în primăvară înainte de însămînțare, s-au obținut în medie 4 376 kg de porumb boabe la hectar, iar pe alte 235 hectare însămînțate în arătură de primăvară, media a fost de 1 900 kg la ha.

Efectul favorabil al arăturilor adînci de toamnă a fost și mai mare acolo unde în toamna anului 1961 și în primăvara anului 1962 s-au aplicat îngrășăminte organice și minerale. Astfel, gospodăria de stat Țigănești, Trustul Galați, pe un sol cernoziom levigat, aplicînd 10 tone de îngrășăminte naturale, 300 kg superfosfat la hectar în arătura de toamnă și 50 kg superfosfat plus 30 kg azotat de amoniu încorporate la lucrările din primăvară, a realizat 4 450 kg de porumb boabe la hectar, față de 2 590 kg obținute de pe un teren neîngrășat.

Rezultate foarte bune s-au obținut pe solurile podzolice, cînd, pe lîngă îngrășămintele organice și minerale date în doze corespunzătoare, s-au aplicat și amendamente. Astfel, la gospodăria de stat Vedea, regiunea Argeș, aplicîndu-se pe podzolul levigat, cîte 20 de tone de îngrășăminte organice, 5 tone spumă de var și 500 kg superfosfat, s-a obținut o producție medie de 5 050 kg de porumb boabe la hectar, față de producția de 1 557 kg la ha realizată pe suprafețele unde nu s-au aplicat îngrășăminte și amendamente. Aceste rezultate, cît și cele obținute de alte gospodării de stat demonstrează eficiența aplicării îngrășămintelor la porumb.

Este necesar să menționăm însă că au fost și cazuri cînd în unele gospodării s-au aplicat doze masive de îngrășăminte minerale și totuși sporul de producție nu a fost proporțional cu cantitățile încorporate și cheltuielile făcute, ceea ce a atras după sine creșterea prețului de cost și rezultate neeconomice. De aici se desprinde, o dată mai mult, concluzia că fertilizarea terenurilor trebuie făcută cu multă chibzuință, în sensul de a aplica doze diferențiate, în funcție de planta premergătoare și producția obținută, precum și de producția pe care ne propunem s-o realizăm.

Felul cum se face însămînțarea porumbului, calitatea acestei lucrări și epoca de semănat au o însemnătate deosebită asupra densității și în general asupra viitoarei recolte. În primăvara anului 1962, Trustul Central Gostat s-a preocupat să generalizeze în gospodăriile din întreaga țară experiența pozitivă a gospodăriilor din regiunea București, care în anul 1961 au însămînțat porumbul folosind clapeții de la semănătorile 2-SPC-2, realizînd astfel densitatea dorită și o repartizare uniformă a plantelor la unitatea de suprafață. Rezultate asemănătoare au obținut majoritatea gospodăriilor de stat din regiunile Dobrogea, Galați, precum și un număr de gospodării din regiunile Banat, Crișana și Iași. Totuși, nu în toate gospodăriile s-a manifestat din timp preocuparea necesară pentru asigurarea clapeților, a discurilor și mai ales pentru instruirea corespunzătoare a oamenilor care au lucrat pe aceste mașini.

Asigurarea unei densități optime a plantelor și buna lor repartizare pe rînd au constituit o serioasă preocupare pentru multe unități. Gospodăria de stat Carei, regiunea Maramureș, ne exemplifică din plin importanța asigurării densității optime pentru obținerea de producții mari. Astfel, la hibridul dublu 205, la o densitate de 30 000 de plante la hectar a obținut 5 543 de kg de porumb la hectar, iar pe un teren aflat brazdă în brazdă, cu aceeași agrotehnică și același hibrid, dar cu o densitate de 40 000 de plante la hectar, a obținut numai 3 882 kg la ha.

O densitate mai mică decît cea optimă este dăunătoare. De pildă, la gospodăria de stat Alba Iulia, regiunea Hunedoara, cu o densitate de 35 000 de plante la hectar s-au realizat 2 547 kg la ha, iar cu o densitate de 41 000 de plante la hectar, la același hibrid dublu și cu aceeași agrotehnică, producția a fost mai mare cu 1 340 kg la ha.

Se desprinde de aici o sarcină deosebit de importantă și anume aceea că, în fiecare gospodărie de stat în parte, specialiștii să analizeze condițiile locale specifice, să cunoască bine caracteristicile hibrizilor folosiți și în funcție de acestea să stabilească densitatea optimă. Aplicarea cu discernămînt a recomandărilor cu caracter mai general ale institutelor de cercetări agricole va avea ca urmare o simțitoare creștere a producției.

Un factor hotărîtor pentru sporirea producției de porumb îl constituie lucrările de întreținere. În anul 1962, gospodăriile de stat au depus eforturi susținute pentru executarea lor la timp și de calitate, fapt care a permis ca, în ciuda secetei prelungite, solul să păstreze rezerve de umiditate din iarnă și primăvară și astfel să se obțină producții sporite.

Irigarea este o măsură care contribuie la sporirea producției de porumb. Sînt gospodării care, irigînd culturile, au obținut rezultate bune. Astfel, la gospodăria Pietroiu, regiunea București, pe o suprafață de 810 hectare cultivată cu hibrizi dubli-409 și 408, pe care s-au administrat 3 200—4 000 mc de apă la ha în 4—5 udări, s-a obținut în medie cîte 8 249 kg de porumb boabe la hectar, iar pe unele suprafețe chiar 11 500 kg la ha. Producții mari a obținut și gospodăria de stat Foltești, regiunea Galați, care pe suprafețele irigate și fertilizate a realizat 10 050 kg porumb boabe la hectar. În regiunea Argeș, gospodăria de stat Curtișoara, prin încorporarea a 20 tone îngrășăminte organice la hectar și a 600 kg îngrășăminte minerale, a realizat în regim de irigare cîte 8 650 kg porumb boabe la hectar. În 1963, gospodăriile de stat vor trebui să obțină realizări și mai mari în ce privește producția de porumb în regim de irigare.

Anul acesta, sarcina de cea mai mare răspundere a gospodăriilor de stat în sectorul vegetal o constituie realizarea obiectivului stabilit de partid cu privire la producția de porumb. Colectivele de muncitori și tehnicieni din fiecare gospodărie de stat vor depune toate eforturile, tot interesul pentru cultivarea în condiții optime a 500 000 de hectare și realizarea unei producții sporite de porumb boabe la hectar.

Trustul Central al gospodăriilor de stat a întocmit un plan amplu de măsuri tehnico-organizatorice privind asigurarea fiecărei unități cu utilajul de care are nevoie pentru a se încadra în termenele optime, de executare a lucrărilor, sămînța și îngrășămintele necesare, măsuri privind instruirea temeinică a tuturor celor care participă la cultivarea porumbului, de la director pînă la omul de pe semănătoare sau care face răritul, pentru ca fiecare să cunoască exact tehnologia lucrărilor.

Ne exprimăm convingerea că, însușindu-și și aplicînd concluziile ce se desprind din actuala ședință lărgită a secției de cereale și plante tehnice și folosind condițiile tehnico-materiale de care dispun, lucrătorii din gospodăriile de stat vor îndeplini cu cinste sarcina trasată de partid de a realiza în 1963 o producție sporită de porumb boabe.

Cuvîntul tov. ing. Ion Lungu,

șef de laborator la Stațiunea experimentală Secuieni, regiunea Bacău

Din referatele prezentate și din discuțiile purtate în această ședință, s-a desprins limpede calea pe care trebuie s-o urmăm pentru a obține în 1963 producții cît mai mari de porumb la unitatea de suprafață.

Eu mă voi referi la cîteva aspecte legate de cultura porumbului în regiunea Bacău. Stațiunea noastră a avut, în 24 G.A.C., culturi comparative cu hibrizi dubli de porumb, iar pe terenurile stațiunii s-au cultivat peste 140 hibrizi dubli în culturi comparative. S-au examinat, de asemenea, și producțiile realizate în gospodăriile agricole de stat și gospodăriile agricole colective. Bilanțul acestei analize a dus la concluzia marii superiorități pe care o prezintă hibrizii dubli. Colectiviștii înșiși au început să facă calcule, să vadă cît au pierdut prin faptul că n-au cultivat pe toată suprafața numai hibrizi dubli de porumb.

Pe baza rezultatelor obținute, colectivul stațiunii noastre a făcut propuneri consiliului agricol regional privind raionarea hibrizilor dubli. Vreau să subliniez că propunerile făcute de noi sînt întrutotul asemănătoare cu cele prezentate în referatul comisiei de încercarea și omologarea soiurilor.

Și în regiunea Bacău se simte nevoia ca în zonele limitrofe cu lanțul carpatic, unde numărul gradelor de temperatură e mai mic, să avem hibrizi dubli mai precoci. Din acest punct de vedere la data actuală soiul Suceava 1 merită atenție.

În referatul prezentat de tov. prof. N. Giosan s-a subliniat importanța arăturii adînci de vară la 30 cm, precum și importanța arăturii foarte adînci pe terenurile în pantă. În regiunea Bacău avem un teren frămîntat. Porumbul se cultivă aici pe suprafețe mari de teren în pantă. De aceea, propun ca Institutul de cercetări pentru mecanizarea agriculturii să urgenteze lucrările privind definitivarea sistemei de mașini pentru lucrarea terenurilor în pantă.

Tot cu privire la lucrările solului, din datele experimentale obținute de stațiunea Secuieni rezultă importanța mare pe care o au prașilele, în special prașila întîia. În regiune, în mod greșit, se întîrzie cu prașila întîia. Din experiențele noastre rezultă că o întîrziere de 10-13 zile la executarea primei prașile duce la o scădere a producției de porumb cu peste 500 kg la ha. Mă gîndeam atunci cînd s-a prezentat filmul cu privire la cultura porumbului, ce importanță mare ar avea ca acest film să ruleze în toate comunele pentru ca să vadă colectiviștii că pentru a se obține recolte mari de porumb, pînă la răsărire, sau pînă cînd fac ei prima prașilă, sînt necesare uneori 2-3 lucrări.

S-a subliniat aici importanța folosirii îngrășămintelor. În această privință, vreau să prezint numai două aspecte ce au rezultat din experiențele noastre, aspecte ce n-au fost încă arătate. Am constatat că eficiența îngrășămintelor chimice în cultura porumbului crește paralel cu mărimea densității plantelor. Trecînd de la 20.000 la 30.000—40.000 de plante la ha, sistemul radicular fiind mai bogat, valorifică mai bine îngrășămintele chimice. De asemenea, pentru ca eficiența îngrășămintelor chimice aplicate pe podzoluri să fie mai mare trebuie să luăm măsuri menite să înlăture băltirea apei. Altfel, încorporarea îngrășămintelor chimice pe aceste soluri aduce sporuri mici de producție. Putem evita băltirea apei dacă se adîncește stratul arabil, arînd cu răsturnarea brazdei pe adîncimea orizontului cu humus. Dar nici într-un caz să nu aducem orizontul podzolic la suprafață. Rezultatele obținute prin această metodă la punctul experimental Oarja, timp de cîțiva ani, arată că se pot obține sporuri importante de producție și se mărește eficacitatea îngrășămintelor.

Cu privire la desimea plantelor găsesc ca foarte bună indicația de a aplica diferențiat aceste recomandări. Într-adevăr, și la stațiunea noastră experimentală Secuieni, hibridul dublu de porumb 102, în condiții de neîngrășare, a dat cea mai mare producție, la 50.000 de plante la ha, iar cu îngrășăminte, la densitatea de 60.000 plante la ha. Hibridul dublu de porumb 203 la neîngrășat a dat o producție maximă la 30.000 plante, iar la îngrășat la 50.000 de plante la ha. Aceste densități sînt optime pe un sol brun, care se găsește de altfel răspîndit în regiunea Bacău pe o suprafață importantă și în condițiile aplicării unei agrotehnici superioare. Dar în regiune avem și soluri mai slabe. Din experiențele făcute în 25 de gospodării colective rezultă că cele mai bune rezultate s-au obținut la densități de 30.000 și respectiv 40.000 plante la ha.

Colectivul de cercetători de la stațiunea experimentală agricolă Secuieni se angajează ca în anul agricol 1963 să depună eforturi susținute pentru ca să popularizeze metodele agrotehnice avansate, să facă loturi demonstrative și să promoveze cît mai mult noul în producția agricolă.

Cuvîntul tov. ing. Dumitru Roznovski,

director al G.A.S. Brateș, regiunea Galați

An de an, suprafața cultivată cu porumb pentru boabe în gospodăria noastră a crescut, ajungînd în 1962 la peste 900 de ha. Totodată, a sporit producția medie la hectar la această cultură. Anul trecut, de pildă, s-au realizat în medie 5.437 kg de boabe la ha pe terenurile cultivate în condiții de neirigare. Pe terenurile irigate, recolta a fost de 5.722 kg de boabe la ha.

Aș vrea să arăt în această ședință, cum am lucrat noi pentru a obține producții tot mai mari la hectar. După ce a arătat metodele agrotehnice folosite la cultura porumbului pe terenurile neirigate, vorbitorul a spus:

Anul trecut, mai mult de jumătate din suprafața semănată cu porumb pentru boabe a fost cultivată în condiții de irigare. Fără îndoială că noi toți cunoaștem avantajele irigării porumbului. Dar vreau să subliniez aici că pentru a obține producții mari nu este de ajuns să dai porumbului numai apă, ci și în asemenea condiții măsurile agrotehnice trebuie aplicate cu cea mai mare strictețe. De aceea, în gospodăria noastră s-a dat o deosebită atenție pregătirii terenului, fertilizării solului, executării semănatului în bune condițiuni etc. Cantitatea de sămînță dată la ha s-a calculat în funcție de germinația și de greutatea absolută a boabelor. Pentru a asigura o densitate de 50.000 plante la hectar, am semănat cîte 65.000 boabe germinabile pe fiecare ha.

Udarea de aprovizionare nu s-a făcut, deoarece la însămînțare a fost o umiditate suficientă în sol. Prima udare am executat-o după prașila I, cînd plantele aveau 6—7 frunze, distribuind 300 mc de apă la hectar. Cea de-a doua udare s-a făcut cu 7-8 zile înaintea înspicării cu o normă mărită la 400 mc de apă la ha. Următoarele două udări s-au făcut cu aceeași cantitate de apă în momentul închiderii culorii mătăsii și la umplerea bobului.

Din observațiile făcute în cursul anului trecut, care a fost secetos, a rezultat că norma de irigare la porumb trebuia mărită la cel puțin 3.000 mc de apă la ha, administrată în 4-6 udări, îndeosebi de la faza de înspicare și pînă la umplerea bobului. Aplicînd cu strictețe regulile agrotehnice, făcînd udările la timp cu cantitățile de apă necesare, brigăzile conduse de tovarășii Vasile Drăgan și Ion Cristea au obținut producții ridicate la ha. Așa, de pildă, pe o suprafață de 100 de ha de care a răspuns brigadierul Vasile Drăgan, s-au scos în medie cîte 9.000 de kg porumb boabe la ha. Pe unele sole, însă producțiile obținute la ha au fost mai mici decît media înregistrată pe gospodărie.

Gospodăriile de stat au sarcina să obțină nu numai producții mari la hectar, dar să și realizeze cereale la un preț de cost scăzut. În această privință trebuie să arăt că la cultura porumbului noi nu am înregistrat rezultate în măsura posibilităților. Analizînd cheltuielile făcute, a rezultat că unele lucrări au costat mai mult decît a fost prevăzut în plan.

În acest an, colectivul de muncă al gospodăriei noastre și-a luat angajamentul să obțină recolte și mai mari, dar și la un preț de cost cît mai redus. Pentru aceasta am și luat măsurile cuvenite. Cea mai mare parte din suprafețele destinate culturii porumbului au fost arate din toamnă. O atenție deosebită acordăm fertilizării solului. Pînă acum, au fost transportate pe cîmp peste 1.500 tone de gunoi de grajd și 223 tone de superfosfat. Prin planul de fertilizare întocmit se asigură îngrășarea întregii suprafețe ce urmează să fie cultivată cu porumb.

Cuvîntul tov. ing. I. Chioreanu,

directorul Stațiunii experimentale Livada, regiunea Maramureș

Printre obiectivele principale de cercetare ale stațiunii noastre, în 1962, a fost și încercarea în cultură comparativă a 24 hibrizi dubli de porumb. Majoritatea experiențelor au fost așezate pe tipul de sol brun de pădure podzolit, luto-nisipos.

Experiențe privind comportarea hibrizilor dubli pe soluri amendate și îngrășate s-au făcut și pe podzol mai puțin permeabil și cu o fertilitate naturală scăzută. Regimul pluviometric a fost în general bun, însă variațiile de temperatură scăzute de 5 pînă la 8°C după însămînțare și pînă în prima decadă a lunii iunie au dus la stagnarea creșterii plantelor și la manifestarea fenomenului de clocire la un număr mare de hibrizi. Au rezistat foarte bine în această perioadă hibrizii dubli de porumb 203, 206, 108 ca și soiul martor Arieșean. Acești hibrizi au avut și răsărirea cea mai uniformă.

În condițiile pedoclimatice ale stațiunii noastre producția de boabe a fost cuprinsă, în 1962, între 3.590 kg la soiul Arieșean și 5.150 kg la hibridul 203 precum și 5.010 kg la ha la hibridul dublu 208. În general, toți hibrizii dubli încercați au dat producții superioare soiului raionat. În 1961 și 1962, urmărindu-se eficacitatea amendamentelor și îngrășămintelor la cultura porumbului, s-a constatat că în varianta neîngrășat și amendat cu 5 tone la ha s-a obținut un spor de 1.020 kg porumb boabe la ha, iar cînd s-a dat aceeași doză de amendament și, în plus, 300 kg azotat de amoniu, 400 kg superfosfat și 150 kg sare potasică, s-a obținut un spor de 1.980 kg porumb boabe la ha.

În 1962, experiențele au arătat că densitățile mai mici decît 40.000 plante la ha duc la scăderea producției la cei doi hibrizi încercați față de martor.

În expunerea tov. prof. N. Giosan s-a scos în evidență eficiența amendamentelor pe solurile podzolice și în complex cu azotatul de amoniu. Eu aș dori să arăt că, în condițiile noastre, aplicînd 300 kg de azotat de amoniu la ha, pe un sol amendat cu numai 2,5 tone carbonat de calciu, am obținut un spor de 2.060 kg porumb boabe la hectar, iar cînd s-au aplicat cîte 400 kg superfosfat la ha, cu aceeași doză de amendament, sporul a fost de numai 560 kg la ha.

Am arătat aceste rezultate pentru a scoate în evidență eficiența economică mare pe care o are azotatul de amoniu pe podzoluri.

Consider că este necesar ca la repartizarea îngrășămintelor chimice să se aibă în vedere că azotatul de amoniu are eficiență maximă pe podzoluri, iar superfosfatul pe cernoziomurile din partea de sud a țării.

După ce a prezentat unele rezultate experimentale obținute în combaterea buruienilor cu ajutorul ierbicidelor, vorbitorul a spus în încheiere:

Trăgînd învățăminte din materialele prezentate și din discuțiile purtate în această ședință, inginerii și tehnicienii din stațiunea noastră vor depune eforturi și mai mari pentru realizarea cu succes a planului tematic de cercetări pe 1963 și vor extinde și generaliza experiențele care s-au dovedit valoroase în toate unitățile agricole socialiste din regiune, contribuind astfel la creșterea continuă a producției agricole.

Cuvîntul tov. ing. Mihai Băluță,

președintele Consiliului agricol regional Oltenia

Cu toate condițiile de secetă care s-au manifestat cu deosebire în unele raioane din regiunea noastră, un număr de 48 de gospodării agricole colective și 14 gospodării agricole de stat au realizat, în medie, pe o suprafață de 100.000 ha, 2.500 kg porumb boabe la ha. Faptul că aceste unități, care au obținut producții bune, sînt situate pe întreg teritoriul regiunii noastre, constituie cel mai puternic argument folosit de consiliul agricol regional și de consiliile agricole raionale pentru a demonstra colectiviștilor că efectele dăunătoare ale secetei pot fi în bună măsură diminuate prin aplicarea măsurilor agrotehnice corespunzătoare.

În septembrie, anul trecut, am organizat în majoritatea raioanelor schimburi de experiență la care au participat președinții și inginerii agronomi din gospodăriile colective. Cu acest prilej, cei ce obținuseră cele mai bune rezultate au vorbit pe larg despre măsurile tehnico-organizatorice pe care le-au luat, despre metodele agrotehnice folosite. A rezultat, din aceste schimburi de experiență, că unii dintre factorii principali care au dus la creșterea producției au fost arătura adîncă și prașilele repetate. Prin aceste lucrări s-a reușit să se rețină în sol o importantă cantitate de apă provenită din precipitațiile căzute în timpul iernii și primăverii.

În lunile octombrie și noiembrie, consiliul agricol regional, cu sprijinul comitetului regional de partid și al secției de cereale și plante tehnice a Consiliului Superior al Agriculturii, a organizat consfătuiri la raioane. La aceste consfătuiri, la care au fost invitați profesori de la Institutul Agronomic din Craiova și cercetători științifici, au fost dezbătute diferite probleme în legătură cu hibrizii dubli de porumb și cu agrotehnica acestora, în condițiile regiunii noastre. Am căutat să stabilim, cu această ocazie, care sînt hibrizii cei mai buni pentru fiecare gospodărie agricolă colectivă în parte și ce cantitate de sămînță e necesară. Totodată, am luat măsuri și pentru pregătirea terenului. Spre deosebire de ceilalți ani, în 1962 în toamnă s-au făcut arături adînci de mai bună calitate. În arătură s-au administrat îngrășăminte în cantitate de 1.000.000 tone de gunoi de grajd și s-au dat 8.000 tone de amendamente calcaroase. Acțiunea de aplicare a amendamentelor e însă abia la început. Am fost într-un schimb de experiență în regiunea Argeș, am luat cunoștință de măsurile aplicate aici și am căutat să introducem și noi aceste măsuri pentru a putea ajunge cît mai curînd la rezultate bune în folosirea amendamentelor.

Cu scopul de a stabili hibrizii dubli cei mai corespunzători regiunii noastre, am mai luat măsura de a se înființa încă 50 de puncte de sprijin, împărțite pe diferite zone pe întreg teritoriul Olteniei, și am întocmit o tematică unică de cercetare. În același timp, ne-am îngrijit ca în fiecare gospodărie colectivă să fie organizate în anul acesta loturi demonstrative. Pe baza tematicii stabilite, se vor putea trage concluzii pentru anul 1964.

În atenția noastră a stat, de asemenea, îmbogățirea cunoștințelor agrotehnice ale colectiviștilor. În gospodăriile colective unde am văzut că în anul 1962 nu s-a dat suficientă atenție prașilelor și, în general, lucrărilor de întreținere, am luat măsura ca la cercurile pentru cultura plantelor de cîmp, din cadrul învățămîntului agrozootehnic de 3 ani, să se insiste asupra acestor probleme, iar la lecții să fie invitați să predea și ingineri și tehnicieni din gospodăriile colective învecinate care au avut rezultate bune.

În continuare, vorbitorul a spus: E bine cunoscut faptul că stațiunile de mașini și tractoare au un rol important în buna desfășurare a lucrărilor din campaniile agricole. Pentru campania de primăvară am luat măsuri menite să asigure repararea la timp și de bună calitate a tractoarelor și a celorlalte mașini și am organizat, totodată, instruirea temeinică a mecanizatorilor și a cadrelor de specialiști. Ne-am propus ca în perioada 1—10 februarie, cu membrii din permanența consiliului agricol regional, a consiliilor raionale și cu alte cadre de specialiști, să organizăm instructaje în scopul cunoașterii de către aceștia a normativelor cu privire la reglarea și întreținerea mașinilor, pentru ca ei să poată conduce, în mod operativ, acțiunea de instruire a celor care lucrează pe agregate în gospodăriile colective.

Considerăm că măsurile luate ne vor ajuta ca în 1963 în regiunea Oltenia să se obțină o producție sporită la cultura porumbului pentru boabe și siloz, ca și la toate celelalte culturi.

Cuvîntul tov. Pompiliu Gemescu,

inginer la G.A.C. din Cărpiniș, regiunea Banat

An de an, producția de porumb în gospodăria noastră colectivă a fost simțitor mărită. Dacă în 1959 am obținut o recoltă de numai 2.000 kg porumb la hectar, anul trecut am realizat în medie cîte 5320 kg la hectar pe 620 hectare în cultură neirigată. Colectiviștii noștri nu erau convinși că vom putea realiza o producție atît de mare. Lucrînd însă cu perseverență și urmînd îndrumările specialiștilor, ei au văzut că se pot spori mult recoltele de porumb.

Împărtășind experiența gospodăriei colective în cultura porumbului, vorbitorul a subliniat grija colectiviștilor pentru asigurarea unei densități optime de plante la hectar și efectuarea unor lucrări de bună calitate.

Organizînd mai bine munca pe echipe, noi am reușit să efectuăm lucrările la vreme. Controlul calității lucrărilor s-a făcut de inginer împreună cu președintele gospodăriei, brigadierii și șefii de echipe. Astfel, brigadierii și șefii de echipă se controlau reciproc asupra modului cum se lucrează. După efectuarea controlului, țineam o scurtă ședință și arătam ce trebuie făcut pentru a se executa lucrări de bună calitate. Astfel, am reușit să avem densitatea de 35.000—43.000 plante la ha; producțiile obținute de echipe au ajuns să fie foarte apropiate între ele. Înseamnă, deci, că s-a imprimat o linie generală în gospodăria noastră de a se mări densitatea de plante la hectar, că am terminat cu teoria veche cu care am avut mult de luptat, că „rarul umple carul". Densitatea plantelor și-a spus un cuvînt greu în producție.

În anii trecuți, noi realizam producții mici la porumb și din cauza orientării noastre greșite în alegerea terenurilor. Pentru această cultură repartizam terenuri mai slab productive, lăsînd terenuri mai bune pentru alte plante. La fel procedam și în ceea ce privește aplicarea îngrășămintelor. Fertilizam, în primul rînd, tot terenul pe care cultivam plante tehnice, iar cele pentru porumb le lăsam pe ultimul plan.

Porumbul, a arătat în încheiere vorbitorul, este o cultură deosebit de rentabilă. Realizînd producții bune, noi am reușit să valorificăm cantități însemnate din recoltă și să obținem, pe această cale, venituri de circa 1.800.000 lei. Astfel, s-au repartizat colectiviștilor cantități suficiente de porumb, am asigurat necesarul pentru furajarea animalelor și am realizat și venituri bune.

Avem condiții create ca în anul acesta să obținem o recoltă și mai mare. Cele învățate aici, în ședința noastră, de la cercetători și specialiști din alte unități agricole socialiste, ne-au dovedit că și gospodăria noastră mai are încă rezerve nefolosite pentru sporirea producției de porumb. Noi vom aplica aceste învățăminte în gospodărie pentru ca în 1963 să obținem, de pe întreaga suprafață de 630 ha, pe care o cultivăm cu porumb, o recoltă bogată.

Cuvîntul tov. Ion Lascu,

inginer la G.A.C. Pianu de Jos, regiunea Hunedoara

Gospodăria colectivă în care lucrez e situată într-o zonă de o mai mică importanță din punct de vedere al producției de cereale și în mod special de porumb. Cu toate acestea și la noi s-au obținut unele rezultate importante, realizîndu-se în toamna trecută o producție socotită bună prin părțile noastre: 3 200 kg boabe la ha. pe suprafața cultivată de 200 de hectare.

Cum am procedat? Mai întîi am acordat o mare atenție fertilizării solului, folosind cît mai chibzuit gunoiul de grajd de care dispunem, pentru a putea îngrășa o parte mai mare din suprafața destinată culturii porumbului. La această concluzie am ajuns după ce în prealabil am administrat pe o parcelă 15-20 tone gunoi de grajd la ha, iar pe alta cîte 35 tone la ha. Cînd am cules porumbul am constatat însă că diferențele de producție dintre cele 2 parcele erau foarte mici. În ce privește îngrășămintele chimice, ne-am condus după același principiu, al folosirii lor cu toată chibzuința. În al doilea rînd, am efectuat acum doi ani, cu sprijinul cercetătorilor de la fosta stațiune experimentală din Cîmpia Turzii, o experiență pentru stabilirea celor mai corespunzătoare soluri și hibrizi pe care să-i folosim în cadrul gospodăriei noastre. În al treilea rînd, cu ajutorul mecanizatorilor de la S.M.T. am efectuat arături adînci de toamnă pe toată suprafața destinată culturii porumbului.

Aș vrea să mă refer și la o altă problemă. Colectiviștii din satul nostru spun că lanul de porumb, oricît ar fi el de frumos, dacă n-are în el bostan nu-i stă bine, de parcă ar fi o fată frumoasă dar lipsită de mărgele și cercei.

Ce-am făcut noi în această privință? O parte din suprafața de porumb am însămînțat-o cu dovleci în cultură intercalată, cu ajutorul semănătorilor. O altă parte din dovleci a fost semănată cu sapa, în momentul cînd porumbul abia a început să scoată primele frunze: o colectivistă făcea cuiburi, una punea 2 semințe de dovleac, iar alta o mînă de gunoi de oaie. Procedînd în felul acesta, dovlecii nu ne-au încurcat la prășit pentru că nu se întinseseră încă între rînduri. Astă toamnă, rezultatul a fost acela că dovlecii erau mult mai frumoși și producția lor cu mult mai mare pe suprafața unde au fost semănați în cuiburi și cu gunoi de oaie: în medie, pe lîngă o producție bună de porumb, am recoltat și cîte 2.300 kg dovleci de pe fiecare ha. Am reușit astfel să obținem un furaj foarte bun (am însilozat dovlecii în amestec cu coceni de porumb), pe care îl consumă animalele gospodăriei noastre colective. Totodată, am mai obținut și circa 25-35 kg de semințe de la dovlecii recoltați de pe fiecare hectar, dar dacă atunci cînd i-am tocat dovedeam mai multă chibzuință, cantitatea de semințe ar fi fost mult mai mare.

Experiența gospodăriei noastre colective ne-a dovedit că se pot obține rezultate mult mai bune. Voi lucra în așa fel alături de colectiviști, ca la viitoarea ședință a secției de cereale și plante tehnice să pot arăta ce rezultate se pot dobîndi și în zona pedoclimatică în care se află gospodăria noastră, atunci cînd se muncește cu priceperea pe care ne-o dă cunoașterea temeinică a științei agrotehnice.

LUCRĂRILE ȘEDINȚEI SECȚIEI DE CEREALE ȘI PLANTE TEHNICE
A CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII CU PRIVIRE LA CULTURA PORUMBULUI

Referatul prezentat de tov. Desideriu Torje,
președintele Comisiei de stat pentru încercarea și omologarea soiurilor

Experiența și practica au dovedit că în ansamblul de măsuri tehnice care determină mărimea recoltei de porumb la hectar, un rol deosebit de important îl are folosirea hibrizilor de porumb valoroși și corespunzători condițiilor pedo-climatice. Pentru a stabili în fiecare zonă naturală hibrizii cei mai productivi atît pentru producția de boabe, cît și pentru siloz, în perioada anilor 1957—1962 în 44 centre de stat pentru încercarea și omologarea soiurilor s-a verificat un număr de 278 soiuri și hibrizi de porumb din selecția autohtonă și din import.

La stabilirea celor mai valoroși hibrizi pentru producția de boabe s-a ținut seama de comportarea și rezultatele acestora în ce privește : producția de boabe la hectar, rezistența la secetă și în special la șiștăvire, perioada de vegetație, rezistența la cădere și la fringere a tulpinilor, rezistența la bolile criptogamice și la atacul moliei porumbului. În vederea introducerii în producție a celor mai buni hibrizi de porumb sub raportul calității, au fost executate o serie de analize fizico-chimice ca : greutatea hectolitrică, greutatea absolută, randamentul de boabe, procentul de substanțe proteice, amidonoase și de grăsimi. Din 278 soiuri și hibrizi de porumb, supuși încercării, au fost stabiliți ca cei mai valoroși, în ce privește producția de boabe pentru condițiile naturale din țara noastră, următorii hibrizi : 101, 103, 108, 203, 205, 206, 208, 306, 196, 213, 222, 311, 405 și 409.

Ținînd seama că suprafețele cultivate cu porumb irigat se extind an de an, în perioada 1961—1962 au fost verificați în 4 centre de încercare a soiurilor : Bertești — regiunea Galați, Oltenița și Tîncăbești — regiunea București, Dobangia — regiunea Crișana, 18 hibrizi dubli de porumb, în scopul stabilirii celor mai potriviți dintre ei pentru a fi cultivați în condiții de irigare. În urma rezultatelor obținute, se recomandă pentru 1963 să se cultive în condiții de irigare următorii hibrizi : 409 și 405 în toate regiunile de cîmpie din sudul și estul țării, precum și în cîmpia Banatului. În cîmpia Crișanei, unde constanța termică este mai redusă, se recomandă să se cultive hibridul 311.

Cu scopul de a stabili cei mai productivi și mai corespunzători hibrizi de porumb pentru producția de siloz, s-au organizat începînd din anul 1960, experiențe în 19 centre de încercare a soiurilor. La fiecare hibrid s-a urmărit producția totală de masă verde, producția totală de știuleți și perioada de la răsărit pînă la faza de lapte-ceară. Pe baza rezultatelor obținute, comisia recomandă ca în zonele de cîmpie din estul, sudul și vestul țării să se cultive pentru producția de siloz hibrizi : 409, 196 și 311, iar pentru Moldova și Transilvania hibrizii 306, 205, 208, 206. Pentru regiunile cu climă mai răcoroasă se recomandă 203.

În perioada 1961—1962, în rețeaua de stat pentru încercarea soiurilor a avut loc verificarea a 50 hibrizi de porumb creați de Institutul central de cercetări agricole, 12 hibrizi obținuți de Institutul agronomic „dr. P. Groza" din Cluj, 3 hibrizi, de Institutul agronomic din Iași, precum și 18 alți hibrizi.

Rezultatele verificării soiurilor și hibrizilor de porumb au scos puternic în evidență superioritatea în producție a acestora față de vechile soiuri cultivate în țara noastră. Bunăoară, hibridul 101 — cel mai timpuriu — a dat sporuri mari de producție față de soiurile raionate, întrecînd soiul Portocaliu de Tg. Frumos cu 39—64 la sută în Moldova, soiul Galben Timpuriu — cu 17—35 la sută în estul Transilvaniei și soiul Romînesc de Studina cu 18—34 la sută în zona dealurilor din Oltenia și Muntenia. La hibridul 203, semi-timpuriu, s-au realizat în anul trecut producții cuprinse între 6 100 kg și 6 600 kg boabe la ha, la centrele de încercare a soiurilor din regiunea Iași ; în Transilvania recoltele au variat între 6 100 și 8 300 kg boabe, iar în zona dealurilor din Oltenia și Muntenia între 3 900—4 500 kg boabe.

Hibridul 206, caracterizat ca un porumb cu o perioadă mijlocie de vegetație, rezistent la secetă, a dovedit o bună productivitate în toată țara. Într-o perioadă de 5 ani acest hibrid a depășit soiurile autohtone cu 5—25 la sută pe Dobrogean, în regiunea Dobrogea ; 5—29 la sută pe ICAR-54 în cîmpia Dunării ; cu 33—43 la sută pe Romînesc de Studina în Oltenia ; cu 11—14 la sută pe Lester Phister în cîmpia din vestul țării. Pentru 1963 hibridul acesta este recomandat să fie cultivat în zonele de deal și cîmpie din toate regiunile din sudul și estul țării, precum și în cîmpia din vestul țării. El este și un bun premergător pentru cultura griului de toamnă, în zonele de cîmpie.

Hibridul 208 are comportare și rezultate asemănătoare cu hibridul 206, fapt pentru care în 1963 se recomandă cultivarea sa în sudul țării și în cîmpia Transilvaniei.

Hibridul 311 caracterizat ca un hibrid semitardiv s-a dovedit foarte valoros pentru zona de cîmpie din sudul și estul țării, unde a depășit în producție, în medie, pe 5 ani, soiul ICAR-54 cu 11—44 la sută și pe Romînesc de Studina cu 26—49 la sută.

Hibridul 306 a realizat sporuri însemnate de producție în cîmpia din vestul țării, în centrul regiunii Oltenia, în nord-estul cîmpiei Bărăganului și în regiunea Dobrogea, unde este recomandată cultivarea sa în 1963.

În condiții de agrotehnică superioară și de climă normală pentru cultura porumbului, cea mai ridicată productivitate au avut-o hibrizii 405 și 409. Ambii se recomandă a fi cultivați în 1963 în sudul și vestul țării, pe terenurile profunde, bogate și bine lucrate. În sudul țării, hibridul 405 a depășit în producție soiurile autohtone cu 24—28 la sută pe Dobrogean, cu 19—42 la sută pe ICAR-54 și cu 64 la sută pe Romînesc de Studina. Hibridul 409 turdiv a dat în medie pe 2—4 ani sporuri de producție de 7—41 la sută față de soiul Dobrogean, 11—53 la sută față de ICAR-54, 31—53 la sută față de Romînesc de Studina și de 11—23 la sută față de Lester Phister.

Pentru raioanele cu condiții secetoase din sudul țării se recomandă pentru 1963 cultivarea hibrizilor soi-linie 196, 213, 222.

Hibrizii avînd un sistem radicular profund, au o mare capacitate de valorificare a fertilității solului. Rezistența bună la cădere și la fringere a tulpinelor, inserția uniformă a știuleților, numărul redus de copili și uniformitatea în creșterea plantelor, fac posibilă mecanizarea lucrărilor de întreținere și recoltare.

În anul 1963 se va cultiva cu porumb hibrid generația I 64 la sută din suprafața destinată acestei culturi în gospodăriile colective, întreaga suprafață de porumb din gospodăriile de stat, iar pe restul de suprafață se vor folosi hibrizi de porumb generația a II-a și soiuri.

În vederea obținerii unor producții mari de porumb în acest an, este necesar ca în fiecare regiune și unitate de producție să se facă amplasarea hibrizilor corespunzător însușirilor lor biologice. De asemenea, se recomandă ca fiecare unitate socialistă să cultive 2—3 hibrizi de porumb cu perioade diferite de vegetație. Aceasta permite eșalonarea lucrărilor de întreținere și recoltare.

Cuvîntul tov. ing. Iuliu Mircea,
președintele Consiliului agricol raional Luduș, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară

În raionul Luduș, în 1962, porumbul s-a cultivat pe 24.906 ha, ceea ce reprezintă 32 la sută din suprafața arabilă a raionului. În medie, producția realizată la hectar a fost de 2.096 kg. Această recoltă putea fi mult mai mare dacă ținem seama de posibilitățile existente.

Făcînd însă o comparație cu producțiile realizate în raion cu cîțiva ani în urmă, constatăm diferențe foarte mari. În anii trecuți cînd se foloseau populații locale se obțineau producții nestabile, variind de la un an la altul chiar în condiții climaterice normale (recolta nu trecea de 1.200 kg. la hectar).

Începînd din 1959, au fost introduși în cultură o serie de hibrizi dubli de porumb, însă pe suprafețe mici, mai mult cu titlu de încercare. Am constatat chiar din primul an de cultură a acestor hibrizi, că acolo unde s-au respectat indicațiile date cu privire la aplicarea agrotehnicii, rezultatele obținute au fost bune, realizîndu-se producții duble și chiar triple, față de populațiile locale.

În 1962, în raion au fost cultivați hibrizii dubli 101, 103, 203 și 206. Producțiile realizate la hectar au fost de 3.500-4.000 kg., iar pe loturile demonstrative chiar 6.000 kg. la ha.

Avem în raion gospodării colective care pe întreaga suprafață cultivată cu porumb au realizat producții de 3.000—3.800 kg la ha. Așa sînt G.A.C. Grebeniș, Șeulia, Cuci, Iernut și altele. Gospodăria din Iernuț, pe lotul demonstrativ de 2 ha. a obținut o producție de 9.073 kg. la ha., Atintiș — pe 13 ha cîte 6.130 kg la ha, Lechința pe 30 ha. — 5.590 kg. la ha., Grebeniș pe 90 ha. — 5.400 kg. la ha.

O contribuție de seamă în obținerea de producții mari și-a adus-o densitatea plantelor la ha. (35.000-40.000 plante la ha.). În general, în anul 1962, am reușit să desrădăcinăm tendința de a se lăsa porumbul rar. Producțiile realizate pe acele suprafețe unde s-a asigurat un număr corespunzător de plante, au demonstrat că nu „rarul umple carul".

Am avut însă și unități în care răritul plantelor n-a fost dirijat și urmărit în suficientă măsură și, ca urmare, pe aceste suprafețe producțiile au fost cu mult mai scăzute.

Pe baza experienței anului 1962, consiliul agricol raional a îndrumat și va îndruma în continuare G.A.C.-urile, ca acestea să asigure aplicarea tuturor măsurilor agrotehnice pentru ca în 1963 să se obțină rezultate și mai bune în sporirea producției de porumb.

În acest scop, gospodăriile colective au și luat o serie de măsuri : s-a procurat în multe gospodării colective sămînța de porumb dublu hibrid necesară pentru 75-80 la sută din suprafața ce urmează a fi însămînțată în primăvară. Acțiunea de procurare a seminței continuă. În cadrul cursurilor agrozootehnice, inginerii și tehnicienii insistă în mod deosebit asupra măsurilor ce trebuie luate în vederea obținerii unor producții sporite, legînd lecțiile de rezultatele practice din anul 1962.

Măsurile luate și cele ce se vor mai lua pînă la însămînțare și apoi în timpul vegetației vor duce la realizarea unei producții cu mult mai mari față de cea obținută în anul trecut.

Cuvîntul tov. ing. Mihai Cristea,
directorul stațiunii experimentale Suceava

La noi, în regiune, se disting, în mare, trei zone naturale de cultură a porumbului. În funcție de condițiile pedoclimatice din fiecare zonă, stațiunea experimentală Suceava a inițiat cercetări și experiențe menite să influențeze în mod direct și imediat producția de porumb. Cu sprijinul comitetului regional de partid și al consiliului agricol regional, am organizat puncte experimentale și loturi demonstrative care, alături de rezultatele experimentale obținute în stațiune, au permis cuprinderea întregului teritoriu al regiunii Suceava.

Cercetările s-au referit la studiul celor mai corespunzători hibrizi de porumb, potriviți pentru fiecare zonă, cît și la agrotehnica necesară. În urma studiului făcut, a reieșit că pentru prima zonă, cu precipitații mai puține, cei mai buni sînt hibrizii 202 și 203. Pentru a stabili acest lucru, stațiunea experimentală Suceava a executat o cultură comparativa la G.A.C. Vlăsinești din raionul Săveni. Aici hibridul dublu 202 a produs 5.766 kg. boabe la ha, iar hibridul dublu 203 — 5.680 kg. boabe la ha., față de 3.145 kg. cît a produs hibridul dublu 101. Pe baza rezultatelor obținute, am făcut recomandările necesare consiliului agricol regional.

Pentru a doua zonă, ne-am amplasat experiențele la centrul experimental Cucorăni, raionul Botoșani. Aici a fost executată o cultură comparativă cu 25 de hibrizi. Cele mai bune rezultate le-a dat hibridul 204 care a produs 7.569 kg boabe la ha. depășind soiul martor — porumbul Portocaliu de Tg. Frumos — cu 4.026 kg boabe la ha.

Dacă în raioanele din stînga Siretului introducerea hibridului dublu de porumb a rezolvat în mare măsură problema sporirii producției, în raioanele din dreapta Siretului această problemă a rămas nerezolvată. În această zonă, producția de porumb e determinată, în special, de regimul termic. Aici, în majoritatea anilor, ultimele înghețuri de primăvară se semnalează în jurul datei de 10-15 mai, iar primele brume de toamnă apar la 15-20 septembrie, fapt ce limitează cultura soiurilor și hibrizilor de porumb la o perioadă de vegetație foarte scurtă.

Ținînd cont de cerințele de mai sus, stațiunea Suceava lucrează la obținerea de hibrizi dubli, folosind ca material inițial soiurile, populațiile locale extraprecoce și o serie de hibrizi simpli primiți de la alte stațiuni. După aprecierile noastre, cît și ale unor specialiști ce ne-au vizitat cîmpurile experimentale, considerăm că avem cîteva linii bune și foarte bune, pe care le vom folosi în obținerea hibridului dublu local, foarte timpuriu.

Paralel cu munca de creare a hibrizilor dubli, stațiunea a început și lucrările de ameliorare pentru obținerea unui nou soi de porumb, cu scopul de a da în scurt timp gospodăriilor colective din zona mai umedă și răcoroasă a regiunii o formă de porumb foarte precoce superioară populațiilor locale aflate în cultură. Folosind ca material inițial o populație locală de porumb, stațiunea Suceava a creat soiul de porumb Suceava 1, care în medie pe 3 ani (1960—1962) a produs 4.751 kg de boabe la hectar, depășind porumbul Hingănesc cu 32 la sută. Datorită producțiilor bune obținute de la acest soi și în special precocității sale, el s-a extins rapid în cultura regiunii, precum și în multe alte regiuni din țară (Cluj, Argeș, Bacău etc.) unde se găsesc zone cu climat asemănător.

Trebuie spus însă că noi nu considerăm rezolvată problema creșterii producției de porumb în restul regiunii numai cu acest soi. În viitor ne concentrăm eforturile pentru obținerea hibrizilor dubli extratimpurii și introducerea lor în producție.

În ceea ce privește agrotehnica porumbului, sîntem întru totul de acord cu indicațiile cuprinse în materialul întocmit de Consiliul Superior al Agriculturii și dat pentru studiu participanților la ședință, material care concordă cu datele obținute de stațiune.

Cuvîntul tov. ing. Ion Dobre,
directorul G. A. S. Bulgăruș, regiunea Banat

Îmi exprim bucuria de a participa la lucrările ședinței lărgite a secției de cereale și plante tehnice a Consiliului Superior al Agriculturii, cu care prilej se dezbat posibilitățile sporirii și mai mult a producției de porumb. În această direcție, gospodăria de stat Bulgăruș a acumulat o bună experiență. Anul trecut am cultivat cu porumb o suprafață de 405 ha și am obținut o producție medie de 8.244 kg boabe la ha. Aș vrea să mă opresc asupra cîtorva din factorii care au dus la obținerea unei asemenea recolte.

În primul rînd, vreau să spun cîteva cuvinte despre aplicarea îngrășămintelor organice. Acordăm acestei probleme importanța cuvenită nu atît pentru a completa lipsa de hrană din sol (pentru că solurile noastre sînt bogate și au un potențial de producție ridicat), ci pentru menținerea unei structuri bune a solului, pentru afînarea lui, pentru a putea să pătrundă aerul și căldura în sol și a crea din el un rezervor nesecat de apă. Datorită executării arăturilor adînci și folosirii bălegarului în stare proaspătă sau fermentată în terenurile noastre s-a menținut apa chiar în iulie, cînd timpul este mai secetos.

În continuare, vorbitorul s-a referit la necesitatea realizării unei densități optime a plantelor la hectar.

Această problemă a fost discutată în cadrul acestei ședințe lărgite de mulți tovarăși care au luat cuvîntul. Și pe bună dreptate. Nu întîmplător unitățile care au scos recolte bogate de porumb au acordat acestei probleme importanța cuvenită. Totuși, mai sînt unii specialiști agricoli care susțin că au unele rezerve cu privire la importanța asigurării densității plantelor, arătînd că în anumite împrejurări densitatea a fost dăunătoare producției de porumb. Adevărul e că în asemenea cazuri nu s-au creat condiții ca terenul respectiv să suporte densitățile lăsate, că nu s-au asigurat distanțe optime între plante, nu s-a făcut îngrășarea potrivită pentru densitatea respectivă.

Susțin că densitatea optimă a plantelor la hectar nu poate influența negativ producția, atît timp cît se iau toate măsurile agrotehnice cuvenite pentru a obține producții ridicate. Dimpotrivă, eu cred că noi am făcut anul trecut o greșală atunci cînd am folosit o densitate maximă de 45.000 plante la ha. Am fi putut, fără nici un fel de risc, la hibridul dublu 203 să ajungem la o densitate de 50.000 plante la ha, introducînd celelalte 5.000 plante în golurile rămase în cîmp. La hibrizii tardivi a fost folosită o densitate de 40.000 plante la ha, iar la hibridul dublu 306 am realizat o densitate de 42.000-46.000 plante la ha.

Pe viitor, vom lua măsuri ca la hibridul dublu 203 să asigurăm 50.000 plante la ha, iar pe o suprafață de 100 ha vom merge chiar pînă la 60.000 plante la ha. Avem condițiile necesare îndeplinite : apa e asigurată prin executarea arăturilor adînci, am făcut o îngrășare masivă și de sigur că la cele 60.000 plante la ha, chiar dacă un știulete va fi de 200 gr, tot vom realiza o producție de 12.000 kg de știuleți la ha. De aceea, părerea mea e că trebuie să se acorde toată atenția asigurării unei densități optime a plantelor la ha, aceasta fiind o rezervă importantă de creștere simțitoare a producției.

Anul trecut, tona de porumb boabe am obținut-o cu un preț de cost de 419 lei, față de 640 lei cît a fost planificat. Consider că deși s-a înregistrat o creștere substanțială în ce privește producția medie la ha, prețul de cost n-a scăzut în aceeași măsură. Normal ar fi fost ca acest preț, la producția de 8.000 kg la ha, să fie sub 400 de lei tona, adică 360-370 lei, ceea ce noi nu am realizat. În această direcție avem rezerve nefolosite de care vom ține seama în acest an.

Pentru a obține producții sporite de porumb în 1963, s-au luat o seamă de măsuri : s-au efectuat arături adînci pe întreaga suprafață, s-au îngrășat cu bălegar 200 ha, se vor aplica de acum înainte îngrășăminte azotoase pe restul suprafeței pe care o vom cultiva. Prin folosirea hibrizilor, care să permită recoltarea eșalonată, și prin alte măsuri luate în această direcție, sîntem siguri că în acest an vom obține producții mult mai mari decît cele obținute anul trecut.

În încheiere, vorbitorul a făcut unele propuneri pentru îmbunătățirea regulamentului de premiere a lucrătorilor din G.A.S., care contribuie la obținerea unor importante sporuri de producție la hectar la cultura porumbului.

Cuvîntul tov. ing. Alexandru Bărboi,
președintele Consiliului agricol raional Negru Vodă

În anul trecut, în raionul nostru, din luna mai și pînă în noiembrie, au căzut precipitații de numai 22-29 mm. Acest regim de umiditate, după cum se știe, nu satisface pretențiile porumbului. Cu toate acestea s-au obținut producții destul de bune : în medie de pe 21.641 ha. o recoltă de 2.521 kg. la ha. Gospodăriile colective din Limanu, Lanurile, Pecineaga, Comana etc. au realizat peste 3.000 kg. boabe la ha. de pe întreaga suprafață.

În raionul nostru sînt însă gospodării colective vecine, care în condiții asemănătoare au scos producții diferite. Astfel, la G.A.C. Negru Vodă s-a realizat cu 200-700 kg. mai puțin decît în gospodăriile vecine (Comana, Cotu-Văii și Chirnogeni) ; G.A.C. din Limanu a realizat cu 600 kg. mai mult decît G.A.C. din Satul 2 Mai. Aceasta demonstrează că noi avem încă serioase rezerve pentru creșterea producției de porumb.

Analizînd modul cum s-a lucrat în 1962, rezultă că în cele mai multe gospodării care au obținut producții mai slabe nu s-au aplicat măsurile necesare pentru păstrarea apei în sol, nu s-a asigurat densitatea corespunzătoare a plantelor la ha.

După ce arătat că producția medie de 2.521 kg. porumb boabe la hectar realizată pe raion se datorește în bună măsură fertilizării solului pe mari suprafețe (în toamna anului 1961 s-au aplicat 53.900 tone gunoi de grajd și 491 tone îngrășăminte chimice, iar în primăvară au fost fertilizate alte 4.965 hectare), precum și asigurării unui număr de plante la ha mai corespunzător decît în alți ani, vorbitorul a spus :

În cele ce urmează mă voi referi îndeosebi la metodele agrotehnice aplicate în vederea „închiderii" apei în sol, deoarece, în condițiile noastre din Dobrogea, de felul cum reușim să facem acest lucru depinde în foarte mare măsură recolta de porumb ce se obține.

Încă din vara anului 1961 organele de partid și de stat raionale au îndrumat conducerile gospodăriilor colective să execute arăturile imediat după strîngerea recoltei. Datorită măsurilor luate a muncii de îndrumare desfășurate, s-a reușit ca pe mari suprafețe arăturile să fie făcute la timp și de bună calitate. Terenurile destinate culturii porumbului au fost arate adînc, la circa 30 cm. sau chiar mai mult, în funcție de adîncimea stratului arabil, fie din vară, fie din toamnă. Aceasta a avut o mare însemnătate pentru recoltă. Pămîntul a putut să înmagazineze o mai mare cantitate de apă.

În primăvară, după cum se știe, prin părțile noastre vînturile sînt foarte frecvente, puternice. Dacă nu ai grijă să grăpezi la timp arăturile, se pierd din sol, prin evaporare, mari cantități de apă. Iată de ce la desprimăvărare, imediat ce arătura a început să „înflorească", s-a trecut cu toate forțele la grăparea ei. Apoi pînă la semănat, au urmat lucrările făcute cu cultivatorul sau grapele cu discuri. Toate aceste lucrări au urmărit spargerea crustei, distrugerea buruienilor, mobilizarea solului la suprafață etc. — în ultimă instanță, reținerea apei și pregătirea în bune condiții a patului germinativ.

Și în timpul vegetației porumbului grija noastră de căpetenie a fost de a menține terenul curat, afînat pentru a nu permite pierderea apei strînse în pămînt. Ce metode am folosit în acest scop ? Am grăpat terenul înainte și imediat după răsărirea plantelor ; am întreținut cultura cu sapa rotativă ; am executat pe mari suprafețe, la timp și în bune condiții, cîte trei prașile mecanice și trei manuale, iar pe unele terenuri — chiar patru.

Toate aceste măsuri au avut o mare însemnătate în obținerea producției de porumb amintite, au demonstrat că și în condițiile unui an secetos ca 1962, dacă lucrezi bine terenul, dacă reușești să păstrezi în sol apa acumulată în timpul toamnei, iernii și primăverii se obțin recolte bune.

Gospodăriile colective din raionul nostru au toate condițiile ca în acest an să realizeze producții și mai mari. Consiliul agricol raional va lua toate măsurile pentru ca experiența bună a unor unități, metodele agrotehnice care au dus la obținerea de recolte bogate să devină un bun al tuturor, să fie extinse, în funcție de condițiile concrete din fiecare gospodărie, pe cît mai mari suprafețe.

Cuvîntul tov. Irina Antonescu,
inginer la G.A.C. din comuna Vlad Țepeș, regiunea București

Lucrez din primăvara anului trecut ca inginer agronom la gospodăria colectivă din comuna Vlad Țepeș, regiunea București. Participînd la consfătuiri, la schimburi de experiență organizate pe diferite teme, am avut prilejul să învăț de fiecare dată multe lucruri noi, pe care am căutat să le aplic în unitatea în care am fost repartizată. La această ședință lărgită a secției de cereale și plante tehnice, la care participă specialiști din întreaga țară, am aflat o seamă de metode în cultura porumbului, de care voi ține seama în activitatea mea.

Și la gospodăria noastră colectivă, cultura porumbului se bucură de multă atenție. Cînd spun aceasta mă refer atît la suprafața destinată acestei importante culturi, cît și la munca ce se depune pentru a obține producții la hectar pe măsura posibilităților. Anul trecut, de pildă am cultivat cu porumb 404 ha. În ciuda condițiilor climaterice puțin prielnice, datorită sprijinului acordat de mecanizatorii din S.M.T., și aplicării întocmai a măsurilor agrotehnice, colectiviștii au reușit să obțină în medie, 3.027 kg. la hectar. Pe terenul pe care s-a folosit hibridul dublu 208 s-a scos, în medie, o producție de 3.607 kg boabe la hectar. Pe o suprafață de peste 30 ha., lucrată de brigada de cîmp condusă de tovarășul Gh. Ghenu, s-au realizat, în medie, la hectar, cîte 4.065 kg boabe.

În acest an colectiviștii noștri sînt hotărîți să obțină rezultate și mai bune la cultura porumbului. Încă din toamnă s-au luat unele măsuri. Întreaga suprafață destinată acestei culturi a fost arată la adîncimea corespunzătoare. Consiliul de conducere al gospodăriei a aprobat planul de fertilizare a solului pe care l-am întocmit și a luat măsuri pentru traducerea lui în viață. Pe o suprafață de 220 ha. s-a și aplicat gunoi de grajd și superfosfat în amestec, doza la hectar fiind de 20 tone de îngrășăminte naturale și 200 kg de îngrășăminte chimice. Pînă în primăvară, vom îngrășa restul suprafețelor planificate să fie însămînțate cu porumb. Vom folosi la semănat hibrizii care în condițiile gospodăriei noastre au dat rezultatele cele mai bune.

Aplicarea riguroasă a măsurilor agrotehnice la cultura diferitelor plante este de neconceput fără ridicarea nivelului de cunoștințe al colectiviștilor. În toamna anului trecut, s-au organizat două cercuri pentru cultura plantelor de cîmp la care s-au înscris 120 de colectiviști. Pînă acum s-au ținut 17 lecții care, judecînd după răspunsurile pe care le dau cursanții, au îmbogățit cunoștințele profesionale ale celor care se străduiesc să obțină recolte bogate.

Cuvîntul tov. ing. Ion Honu,
vicepreședinte al Consiliului agricol regional Banat

Se poate spune că pentru unitățile agricole socialiste din regiunea Banat, anul 1962 a însemnat o cotitură în ce privește ridicarea producției de porumb la hectar. Pînă atunci, în regiunea noastră, s-au obținut producții mari, de peste 5 000 kg de boabe la ha, numai pe loturi mici, demonstrative și în unități puține, izolate. Începînd cu 1962, în urma măsurilor luate, recolte mari de porumb au fost obținute de către un număr însemnat de unități și pe suprafețe întinse, pe zeci de mii de hectare cultivate cu porumb.

Astfel, la G.A.S. Grabăț și Jimbolia, la G.A.C. Lenauheim, Beliniț, Neudorf și altele, s-au obținut în medie pe întreaga suprafață cultivată cu porumb în 1962 5 000-6 000 kg boabe la ha, iar la G.A.S. Bulgăruș s-au scos producții de peste 8 000 kg la hectar.

Gospodăriile colective din raionul Sînnicolau-Mare au realizat în medie pe cele 32 000 ha cultivate cu porumb 4 614 kg boabe la ha.

Realizînd asemenea producții, gospodăriile colective din regiunea noastră au vîndut, pe bază de contracte încheiate cu statul, mult mai mult porumb decît au contractat inițial, încasînd în plus peste 60 000 000 lei.

Fără îndoială că rezultatele obținute se datoresc faptului că s-a acordat o atenție tot mai mare aplicării diferențiate a măsurilor agrotehnice, folosirii pe scară largă a hibrizilor dubli. Există posibilități ca producția medie de porumb la hectar să crească și mai mult. După părerea mea, problema care se pune în fața consiliilor agricole e modul cum vom reuși ca metodele agrotehnice stabilite pentru cultura porumbului să devină un bun al întregii mase de colectiviști, pentru că ei, în colaborare cu mecanizatorii, sînt cei ce trebuie să le aplice.

Ce am făcut noi în această privință ? Am desfășurat, cu ajutorul organelor locale de partid, o largă acțiune de lămurire a colectiviștilor asupra importanței folosirii hibrizilor, ne-am preocupat de popularizarea largă a metodelor agrotehnice ce se cer aplicate la cultura porumbului. S-a făcut o instruire a mecanizatorilor pentru a putea să cunoască mînuirea corectă a mașinilor, s-au ținut consfătuiri. În urma acestor măsuri, cu ajutorul stațiunilor experimentale din regiune și al centrelor de încercare a soiurilor, am reușit să facem o triere a hibrizilor dubli, să ne stabilim asupra celor ce au dat cele mai bune rezultate. Este vorba de hibrizii dubli, 409, 306, 205, 206, 203, 405 și 311. Vreau să ridic o problemă în privința hibridului dublu 311. Acesta a dat rezultate destul de bune și chiar foarte bune în regiunea noastră. Și în referatul Comisiei de stat pentru încercarea și omologarea soiurilor, prezentat în cadrul acestei ședințe, s-a arătat că hibridul dublu 311 dă recolte bogate în Banat. Dar cînd a fost vorba de zonarea lui, el a fost prevăzut pentru părțile noastre. Socotesc că e bine să se repartizeze și regiunii Banat o cantitate mai mare de sămînță din acest hibrid dublu, pentru că sînt gospodării colective care-l solicită. Pe baza rezultatelor și a experienței dobîndite, în fiecare unitate, vom cultiva 2, 3 hibrizi din care unul mai precoce, pentru a da posibilitatea unităților noastre să însămînțeze la timp griul cultivat după porumb și să pregătească terenul în bune condiții.

În referatul Institutului Central de Cercetări Agricole s-a demonstrat limpede că aplicarea îngrășămintelor la cultura porumbului se poate face în tot cursul anului și rezultatele sînt foarte bune chiar cînd aplicăm gunoi de grajd proaspăt sau în stare fermentată. Totul e să facem o bună fertilizare a solului destinat culturii porumbului. În G.A.C. pe măsura dezvoltării sectorului zootehnic, se creează posibilități să se obțină gunoi de grajd în cantități tot mai mari. În unele G.A.C. însă transportul bălegarului și încorporarea în sol nu decurg întotdeauna așa cum se cuvine. În raioanele Lugoj și Deta, consiliile de conducere ale G.A.C. stimulează pe colectiviști pentru păstrarea și transportul în bune condiții a gunoiului de grajd. Legat de aceasta, vom recomanda gospodăriilor colective să constituie echipe speciale din 10—15—20 atelaje pentru transportul bălegarului de grajd.

În încheiere, vorbitorul a făcut propunerea ca în cadrul Consiliului Superior al Agriculturii să se studieze problema elaborării unui sistem mai bun de retribuire suplimentară, pentru depășirea producției planificate.

Cuvîntul tov. ing. Nicolae Sarpe,
director adjunct științific al Institutului de cercetări pentru cereale și plante tehnice Fundulea

Exprimîndu-și satisfacția că rezultatele cercetărilor științifice efectuate de institutele din țara noastră își găsesc o tot mai largă aplicare în unitățile agricole socialiste, vorbitorul s-a referit la cîțiva factori de care depinde obținerea unor recolte bogate de porumb boabe și a insistat în mod deosebit asupra realizării unei densități optime a plantelor la hectar.

Vorbind despre necesitatea asigurării unor cantități tot mai mari de porumb însilozat de bună calitate în vederea sporirii producției de lapte, carne etc, el a spus :

Ridicarea conținutului de proteine al silozului de porumb prin cultivarea intercalată a porumbului cu soia furajeră este o metodă care se introduce tot mai mult în practica unităților agricole socialiste. Totuși, multe aspecte ale aplicării acestei metode nu sînt lămurite îndeajuns.

Pentru rezolvarea acestei probleme s-au studiat de către institutul nostru mai multe variante pentru a stabili raportul optim dintre plantele de porumb, și soia, raport care să permită realizarea unui siloz cu circa 70—75 la sută porumb și 25—30 la sută soia. De asemenea, s-a căutat să se stabilească cea mai indicată metodă de semănat : semănatul porumbului și soiei pe același rînd, în rînduri alternative sau cultivarea porumbului și soiei în sole separate și apoi amestecarea lor la însilozare. Rezultatele obținute pînă în prezent demonstrează cu prisosință că prin cultivarea intercalată a porumbului cu soia furajeră sporește considerabil cantitatea de proteină din nutrețul însilozat.

La Fundulea prin aplicarea acestei metode cantitatea de proteină a sporit cu 200—300 kg. la hectar în comparație cu silozul provenit din porumb semănat în cultură pură.

Rezultate asemănătoare s-au obținut și la stațiunea experimentală Lovrin, regiunea Banat. La porumbul în cultură pură, producția a fost de 36 000 kg de masă verde la hectar, ceea ce echivalează cu 433 kg de proteine. În schimb, atunci cînd porumbul a fost cultivat intercalat cu soia în proporția : 60 000 de plante porumb + 300 000 de plante soia la hectar, s-a realizat o producție totală de 38 000 kg de masă verde la hectar cu un conținut de 700 kg de proteine. Rezultate similare s-au obținut și la stațiunile experimentale Turda și Secuieni-Roman.

Se pune însă întrebarea : cum este mai bine, să semănăm porumbul și soia pe același rînd, sau în rînduri alternative ? Ambele metode au avantaje și dezavantaje și alegerea uneia sau alteia depinde în mare măsură de caracteristicile mașinilor de semănat și de recoltat care se folosesc în gospodăria respectivă. Semănatul porumbului pe același rînd se realizează foarte bine cu semănătoarea universală (punîndu-se în cutie amestecul de porumb și soia în proporția dorită), aranjînd tuburile la distanța de 1 m. Semănatul porumbului și soiei în rînduri alternative — 2-2 sau 4-4 — se poate face cu semănătoarea 2 SPC-2.

Cîteva cuvinte despre recoltat. Porumbul și soia semănate pe același rînd se pot recolta cu combina și chiar cu cositori sau secerători. De asemenea, prin semănatul porumbului și soiei pe același rînd, avem posibilitatea să stabilim cu mai multă ușurință un raport optim între porumb și soia. În acest fel, producția totală de nutreț poate să fie practic egală cu a porumbului în cultură pură, avînd în plus avantajul unui conținut ridicat în proteine. A doua metodă, de semănat în rînduri alternative — 2 rînduri de porumb și 2 rînduri de soia — permite recoltarea mecanizată numai cu combina cu 2 rînduri.

Ambele metode de semănat prezintă multiple avantaje economice. Pe lîngă faptul că se sporește cantitatea de proteine la hectar, se realizează la recoltare, chiar în remorcă un amestec omogen între porumb și soia. În felul acesta se elimină munca manuală ce este absolut necesară la amestecarea porumbului și soiei la locul de însilozare atunci cînd se cultivă porumbul și soia în sole separate.

Alegerile de deputaţi în sfaturile populare comunale şi orăşeneşti de subordonare raională

Propuneri de candidaţi ai F. D. P.

În comuna Satchinez, raionul Sînnicolau Mare, regiunea Banat, candidaturile de deputaţi se desfăşoară într-o atmosferă sărbătorească. Au fost propuşi cu unanimitate de voturi, Sofia Stancu, secretara comitetului executiv al sfatului popular din Satchinez, colectivistele fruntaşe Maria Weber, deputată în sfatul popular raional, Darinca Maidea, preşedinta comisiei de femei şi Rachila Burlă, Ştefan Tuşui, muncitor la stufărie, Ion Schulz, zugrav, Anton Lambing, Ioan Röhrich, Iosif Haidu, Ilie Itineanţu colectivişti fruntaşi, Iaseba Saarath şi Margareta Gembkötö, gestionare ale cooperativei comunale. Cei care au susţinut candidaturile lor au subliniat că ei au binemeritat încrederea lor întrucît muncesc cu dragoste şi elan, atît pe linie profesională, cît şi pe tărîm obştesc.

Cu acelaşi prilej numeroşi cetăţeni prezenţi au cerut candidaţilor ca, dacă vor fi aleşi, să sprijine din toate puterile electrificarea comunei, construirea unui nou cămin cultural, a unui trotuar care să lege cartierul nou cu gara etc.

Paralel cu propunerile de candidaţi se desfăşoară o vie activitate la cele cinci puncte de agitaţie, unde alegătorii primesc răspunsuri la întrebările lor, participă la audiţii de radio, citesc reviste etc.

Prof. L. DUNAJECZ
corespondent

Spectacole în cinstea alegerilor

În cadrul „colţului roşu" al gospodăriei colective „Ştefan Gheorghiu" din comuna Smîrdioasa, raionul Zimnicea, regiunea Bucureşti, activează pe lîngă celelalte formaţii artistice şi o brigadă artistică de agitaţie, care în aceste zile de iarnă şi-a intensificat activitatea şi şi-a îmbogăţit repertoriul, prezentînd numeroase spectacole, atît pe scena căminului cultural din comună, cît şi în comunele vecine ca: Cervenia, Găuriciu, Conţeşti, Frumoasa, Soimu şi altele.

Brigada artistică este formată de tineri colectivişti, artişti amatori talentaţi ca: Tinica Oprea, Florian Mustaţă, Florea Tache şi alţii.

În vederea alegerilor de la 3 martie, brigada artistică de agitaţie pregăteşte două spectacole muzicale şi anume: „Viaţă nouă avem în sat" şi „Hai cu toţii la votare!" Spectacolele sînt alcătuite de colective de creaţie de pe lîngă colţul roşu şi cuprind scenete, cuplete, scheciuri, cîntece etc. ca de pildă: Satul meu are de toate. Mîndră-i colectiva noastră, Să ne trăieşti deputate, S-a făcut lumină-n sat, Maria fruntaşa etc. şi sînt interpretate cu mult talent de ţărani colectivişti ca: Florian Mustaţă, Tinica Oprea, Tanţa Vasile, Lila Creţu şi alţii.

Spectacolele sînt acompaniate de tînăra orchestră a gospodăriei colective, ce activează în cadrul colţului roşu.

Prof. IONEL TRIFU,
corespondent

Oameni ai satului sovietic

Îngrijitoarea de oi

Pentru munca ei plină de abnegaţie şi indicii ridicaţi realizaţi timp de mai mulţi ani în creşterea oilor din rasa „romanovka", îngrijitoarea de oi Elizaveta Ivanovna Ştikova din colhozul „Bolşevik", raionul Paleh, regiunea Ivanovo, a fost distinsă zilele acestea cu titlul de Erou al Muncii Socialiste.

Cu cîţiva kilometri înainte de a ajunge la Paleh, autobuzul a cotit la dreapta, pe lîngă un panou pe care scria: „Şcoala republicană pentru creşterea oilor din rasa „romanovka". Iată şi stîna lungă şi încăpătoare, în jurul căreia se plimbă oi cu lîna de un cenuşiu deschis.

„Stăpîna" marii turme le iese înainte crescătorilor de animale veniţi din Iaroslavl. Dealtminteri, aici, la Elizaveta Ivanovna Ştikova, vin să înveţe şi oamenii de pe meleagurile de baştină ale oilor de „romanovka", pentru că ea, anume, a fost aceea care a făcut să renască faima de altădată a acestei valoroase rase. Acum numărul discipolilor vestitei îngrijitoare de oi sporeşte tot mai mult.

— Poftim, uitaţi-vă! Iată, aici scrie tot: raţiile, orarul, spune Elizaveta Ivanovna.

Cu ajutorul specialiştilor de la staţiunea de oi de rasă din Paleh şi de la Institutul agronomic din Ivanovo, E. I. Ştikova şi-a perfecţionat an de an turma. Lăsa mieii din fătatul de toamnă şi iarnă de la oile cele mai sănătoase şi bune de prăsilă. Ferma a fost completată cu oi viguroase, cu lîna foarte deasă şi compactă.

Mulţi dintre vizitatorii fermei exclamă miraţi:

— O încăpere atît de bună, dar rece...

— Da, întăreşte Elizaveta Ivanovna, la noi aici e ca în drum, numai că nu bate vîntul şi nu trage curentul. Animalele nu se tem de ger; ia uitaţi-vă ce blană au! În schimb încăperea pentru fătare e călduroasă. Dar mieii nu sînt ţinuţi multă vreme la căldură.

Oaspeţii pun alte şi alte întrebări.

— Cum se menţine tineretul? răspunde Ştikova la o întrebare. Multe depind de oaia fătătoare. Oile sănătoase şi bine pregătite pentru fătare dau întotdeauna miei puternici şi rezistenţi. Ceea ce e însă mai important, e că ei trebuie crescuţi într-o încăpere neîncălzită. Rasa „romanovka" nu se teme de frig. În schimb căldura şi umezeala îi dăunează.

Experienţa creşterii oilor în localuri neîncălzite, aplicată de Ştikova, se cuvine să fie larg răspîndită. Pe gerurile slabe oile trebuie scoase la plimbare şi hrănite în aer liber. Aceasta le fereşte de bolile de plămîni şi de copite. În afară de asta, cu cît stă oaia mai mult la aer, cu atît creşte mai bine lîna.

Unii crescători de oi sînt însă de părere că Ştikova obţine o prăsilă bună pentru că ferma are nutreţ din belşug. În realitate, nutreţul se cheltuieşte aici cu multă chibzuială, după raţii. „Meniul" unei zile constă din 2 kg. de fîn, 1 kg. de nutreţuri zemoase şi 200 gr. de concentrate.

...S-a lăsat înserarea. Elizaveta Ivanovna şi-a găsit timp ca să stea de vorbă şi cu noi.

Sînt treisprezece ani de cînd se ocupă ea de creşterea oilor. Mai înainte a lucrat la culturile de cîmp.

— Mă durea sufletul pentru oile colhozului, îşi aminteşte Ştikova. Conducătorii gospodăriei se uitau la ele ca la o povară. Atunci m-am hotărît eu să mă duc la fermă.

Au urmat ani de muncă încordată. Şi iată răsplata: La Expoziţia realizărilor economiei naţionale de la Moscova a fost mult apreciată oaia „romanovka" nr. 32, care a fătat cinci miei.

La consfătuirea lucrătorilor din agricultura centrului Rusiei din anul 1961, E. I. Ştikova a fost lăudată de tovarăşul N. S. Hruşciov. Atunci ea a obţinut de la o sută de oi fătătoare 295 de miei. Vestita îngrijitoare de oi a obţinut rezultate încă şi mai bune anul trecut: cîte trei miei în medie de la fiecare oaie fătătoare şi cîte 3,8 kg. de lînă de la fiecare oaie!

— Acum, ne spune ea, împreună cu soţul meu, Alexandr Ivanovici, noi doi vom îngriji toate oile fătătoare ale colhozului, 370 la număr. Ne-am luat angajamentul să obţinem în medie cîte 3,5 miei de la fiecare oaie fătătoare, adică 1.295 miei de rasă.

Pînă la sfîrşitul anului 1964 turma de oi fătătoare a colhozului va trece de o mie de capete.

R. MIASKOV

NOTE EXTERNE

Împotriva monopolurilor

Presa europeană scrie mult despre necazurile pe care le îndură ţăranii din ţările „pieţei comune". Monopolurile care stăpînesc aici dictează preţuri de achiziţii foarte scăzute la produsele alimentare. Ele cumpără de la ţărani pe te miri ce produsele alimentare şi le vînd la oraşe la preţuri întreite.

Ziarul francez „La Terre" scrie că de multe ori monopolurile vînd la oraşe carnea de 3-4 ori mai scump decît o cumpără de la ţărani. Săptăminalul belgian „Pourquoi pas ?" arată că preţurile de vînzare din Bruxelles depăşesc cel puţin de două ori preţurile de achiziţie.

Ţăranii protestează vehement împotriva acestui jaf. În Italia, Franţa, R. F. Germană au loc numeroase demonstraţii ale ţăranilor. La această luptă se alătură tot mai activ fermierii belgieni şi olandezi. De curînd au avut loc mari demonstraţii ale reprezentanţilor ţăranilor la Haga, capitala Olandei, şi în oraşele belgiene Bertry şi Dense.

Fermierii cer să se majoreze preţurile de achiziţii, să se modifice politica agrară. Cîteva sute de mici fermieri, întruniţi într-un miting în oraşul Zwolle din Olanda, au cerut ca ţara lor să iasă din „piaţa comună".

Ar fi şi asta o soluţie...

Nu tancuri, ci... rachete

Într-una din zilele verii trecute, în apropiere de satul Landsberg din cantonul Aargau (Elveţia) s-a înfăţişat un grup de specialişti, cu scopul de a cumpăra un teren.

Bănuind că păşunile lor urmează să fie transformate într-un cîmp de manevre pentru tancuri, locuitorii satului au protestat. Reprezentanţii autorităţilor au căutat să-i liniştească pe ţărani. Cît de „liniştitoare" erau asigurările date de ei e lesne de ghicit dacă ne gîndim că li s-a spus cam aşa: „N-aţi înţeles despre ce este vorba. E vorba nu de tancuri, ci de rampe de lansare pentru rachete, de pe urma cărora pămînturile voastre nu vor avea de suferit".

Locuitorii satului au continuat însă să protesteze. Ziarul local „Aargauer Tagblatt" a publicat o dare de seamă despre tratativele dintre reprezentanţii autorităţilor şi ţărani, cum şi o fotografie a locului unde urmau să fie instalate rachetele. Titlul dării de seamă era destul de grăitor: „Nu vor fi tancuri, ci rachete nucleare..."

De curînd, povestea cu poligonul pentru rachete din satul Landsberg a ieşit din nou la suprafaţă. Ziarul „Die Tat" din Zürich a dezvăluit o serie de detalii încă necunoscute opiniei publice în legătură cu proiectele de înarmare nucleară a Elveţiei.

După cum se vede, cu toate asigurările „liniştitoare", ţăranii elveţieni au toate motivele să fie neliniştiţi...

Mecanizatorii

Gheorghe Cătuneanu, mecanicul de la bancul de rodaj, spuse şefului de atelier Miloiu Mihalcea:

— După proba de rodaj făcută la cald, motorul tractorului cu ştanţa Nr. 87 indică la aparate puterea necesară. Îl puteţi lua şi monta pe şasiu.

Macaraua ridică motorul de pe banc şi-l duce în hala de montaj. Aici e cuplat şi montat pe şasiu, iar după ce au fost montate şi alte organe, tractorul e trecut la recepţia finală. Calificativul: „Bun pentru stocaj".

Calificativul „bun pentru stocaj" l-au primit pînă acum 113 tractoare din cele 154 planificate a fi reparate în actuala perioadă la S.M.T. Bărcăneşti, regiunea Ploieşti.

...Stăteam de vorbă deunăzi cu tov. Gheorghe Rădoiaş, directorul staţiunii, privitor la organizarea muncii de reparaţii. Din discuţia purtată am aflat că deoarece în iarna aceasta volumul de lucrări a sporit mult trebuind a se repara în afara tractoarelor şi 171 pluguri, peste 170 de semănători diferite, 24 sape rotative, precum şi multe alte maşini agricole şi anexe de exploatare, conducerea staţiunii şi-a îndreptat atenţia în direcţia măririi spaţiului tehnologic. Ca rezultat al strădaniei lor, mecanizatorii au în prezent la dispoziţie noi spaţii de lucru. Astfel, o remiză şi două garaje au fost transformate în ateliere de reparaţii. Lucrul acesta a permis ca să fie introduse simultan în reparaţie cîte 37 tractoare, dintre care 17 cu reparaţii curente. De menţionat că şi în noile ateliere a fost asigurată încălzirea centrală, oamenii lucrînd cu multă spornicie.

Reparaţiile au fost organizate după metoda echipelor combinată cu cea a posturilor specializate pe subansamble. La lucrări participă atît şeful brigăzii cît şi tractoristul respectiv. Aceasta pentru a se asigura o cît mai bună calitate reparării utilajului şi a se evita orice surpriză în timpul exploatării. Tot pentru a da numai lucrări de calitate superioară, aici s-a împămîntenit bunul obicei ca recepţia să se facă pe faze de operaţii. Avînd mecanici pricepuţi şi dispunînd de utilaj de atelier suficient, S.M.T. Bărcăneşti îşi repară toate tractoarele în atelierele proprii. Ceva mai mult, acele maşini agricole care nu necesită intervenţii prea mari s-au reparat ori se repară la sediul brigăzilor permanente din gospodăriile colective.

Interesîndu-mă ce măsuri a luat staţiunea pentru a reduce cît mai mult din cheltuielile afectate reparaţiilor, directorul staţiunii mi-a indicat o seamă de repere dintre cele mai importante care se recondiţionează pe plan local.

Toate aceste măsuri au contribuit ca pînă de curînd staţiunea să anunţe terminarea reparaţiilor în afara celor 113 tractoare, şi la 120 de pluguri, 25 de grape cu disc, 137 de semănători de cereale şi porumb, 23 sape rotative, 15 cultivatoare şi alt utilaj. Mecanizatorii Mihai Gheorghe, Neagu Alceste, Alexe Bogdan, Dumitru Stoica, Ion Ionică, Constantin Sima, Gheorghe Miu, Ion Radu, Mihai Traian, Mărgărit Stan şi Dumitru Neacşu, au muncit la reparaţii cu multă pricepere şi vrednicie.

ION LEŞEANU

Orezarii din satul Strachina

Gospodăria colectivă „Dobrogeanu Gherea" din satul Strachina, raionul Feteşti, a încheiat anul 1962 cu rezultate frumoase în toate sectoarele de activitate. Bunăoară, de pe suprafaţa de 625 hectare cultivate cu grîu, gospodăria a realizat o producţie medie de 1.975 kg. la hectar. Pe unele parcele — brigada condusă de comunistul Gheorghe Malanca a obţinut o producţie de peste 2.500 kg. grîu la hectar. Şi la porumb, colectiviştii au realizat producţii bune în ciuda timpului secetos. Astfel, pe suprafaţa de 489 hectare s-a realizat o producţie de 2.500 kg. boabe la hectar.

Obţinerea de producţii mari şi valorificarea pe bază de contracte cu statul a unor cantităţi sporite de produse, au dus după cum este şi firesc, la obţinerea de venituri băneşti importante, şi de aici la întărirea economică a gospodăriei. Numai la grîu, colectiviştii au livrat statului 45 de vagoane, mai mult cu 20 de vagoane peste cantitatea planificată.

Avînd condiţii prielnice, alături de cultura cerealelor, colectiviştii din Strachina au cultivat anul trecut o suprafaţă de 10 hectare cu orez. Suprafaţă fireşte, destul de mică, dar rezultatele au fost dintre cele mai bune. Despre felul cum au lucrat orezarii, iată ce spune brigadierul Ion Drăgan:

— După recoltatul plantei premergătoare, pe terenul destinat cultivării orezului, mecanizatorii de la S.M.T. Ţăndărei, au executat în toamnă arături adînci de 30 cm. şi am încorporat cîte 20 tone de gunoi de grajd la hectar. În primăvara anului 1962, întreaga suprafaţă a fost discuită de două ori, după care am trecut la amenajarea parcelelor şi la formarea digurilor. Semănatul orezului l-am făcut după metoda semănatului în apă. În acest scop, înainte de însămînţare, parcelele au fost inundate cu apă la înălţime de 20 cm. Pentru ca sămînţa să se prindă bine, am acordat o deosebită grijă tulburării apei, lucrare ce s-a executat cu grape de lemn şi fier trase de cai. În felul acesta am uniformizat terenul, iar mîlul format prin tulburare a acoperit complet sămînţa. Iată deci că, de la început am eliminat locurile ce ar fi putut rămîne goale, fără sămînţă, prin ducerea acesteia către marginile parcelei. Orezul din soiul Bellardone, căci pe acesta l-am folosit, a răsărit uniform. Munca noastră însă, nu s-a oprit aici, căci o dată cu plantele de orez a crescut şi mohorul cu care se aseamănă foarte bine. Fără întîrziere am trecut atunci la plivitul orezului, lucrare ce am executat-o de 3 ori. În ceea ce priveşte îngrăşămintele chimice, după primul plivit am administrat cîte 180 kg. azotat de amoniu la hectar. Înainte de înspicare, după al treilea plivit, am administrat şi cîte 180 kg. superfosfat la hectar. Recoltarea am făcut-o manual la data stabilită de inginerul agronom. Munca colectiviştilor a fost pe deplin răsplătită. De pe cele 10 hectare cultivate cu orez, gospodăria a realizat o producţie de peste 4.000 kg. la hectar. Vînzînd statului pe bază de contract orezul obţinut, gospodăria a încasat aproape 13.000 de lei la hectar.

Bazaţi pe rezultatele obţinute în anul 1962, colectiviştii din Strachina au hotărît ca în acest an să mărească suprafaţa cultivată cu orez la 15 hectare. Pe această suprafaţă mecanizatorii au executat în toamnă arături adînci la 35 cm. iar colectiviştii au transportat mari cantităţi de îngrăşăminte naturale.

Ing. ADELA CUMPĂNAŞU

Venituri mari din cultura roşiilor şi cartofilor timpurii

Membrii gospodăriei colective din comuna Diniaş, raionul Timişoara, cultivă legume timpurii din anul 1960, cînd au avut 1 hectar cu roşii timpurii şi 1,5 ha cu cartofi timpurii. Obţinînd rezultate mulţumitoare, în anul următor, la îndemnul inginerului lor, Zaharia Vlasici, suprafaţa cultivată cu roşii timpurii a fost extinsă la 2,6 ha, iar cea cu cartofi timpurii la 10 hectare. Recolta de roşii timpurii a fost în 1961 de 31.530 kg la ha, adică aproape dublă faţă de primul an, iar cea de cartofi timpurii de 9.000 kg la ha.

Obţinînd o producţie mare şi timpurie, gospodăria colectivă a realizat, prin valorificarea ei, venituri băneşti mari. La un hectar de roşii, de pildă, s-au obţinut cîte 45.000 de lei, iar la cartofi 8.500 de lei.

Rezultatele deosebit de bune obţinute în 1961 la cultura acestor legume au constituit un puternic imbold pentru colectiviştii din Diniaş în extinderea suprafeţelor cultivate. Astfel, în anul trecut ei au cultivat cu roşii timpurii 35 de ha iar cu cartofi timpurii 28 de ha, din care 8 hectare pentru sămînţă. În vederea realizării unor recolte tot atît de bune ca şi în anul precedent, dar pe suprafeţe mari, consiliul de conducere al gospodăriei colective a acordat o mare atenţie asigurării bazei materiale necesare producţiei. În primul rînd s-au asigurat materialele necesare confecţionării răsadniţelor calde pentru producerea răsadului. Au fost amenajate răsadniţe calde în suprafaţă de peste 14.000 m.p. Pentru reducerea la maximum a investiţiilor la răsadniţele de tip danez, destinate repicării răsadului, în suprafaţă de 10.000 m.p., s-au folosit folii de mase plastice înlăturîndu-se astfel ramele. În felul acesta s-a realizat o economie de 4,2 m.c. de cherestea la fiecare 400 m.p. de răsadniţe, cît este necesar pentru un ha de roşii timpurii. Valoarea materialului economisit se ridică la 161.700 lei, adică cîte 4620 lei de fiecare hectar cultivat cu roşii. De asemenea prin eliminarea ramelor şi prin mecanizarea procesului de confecţionare a celorlalte părţi ale răsadniţelor, s-a făcut o economie de 9 lei la m.p. de răsadniţe.

Prin acoperirea răsadniţelor calde cu folii de polietilenă se asigură menţinerea temperaturii necesare creşterii plantelor ca şi în cazul folosirii geamurilor. Acoperirea şi descoperirea răsadniţelor se face însă mai repede şi mai uşor, reducînd astfel efortul fizic, atît în timpul aerisirii cît şi în perioada lucrărilor de întreţinere.

Experienţa multor unităţi producătoare de legume ca şi scurta lor practică au arătat colectiviştilor că prin irigarea în mod raţional a culturilor se pot obţine sporuri mari de recoltă la ha. De aceea, pentru a putea iriga o suprafaţă cît mai mare de teren, colectiviştii au cumpărat 2 motopompe de cîte 12 ţoli şi patru agregate de irigare prin aspersiune cu jet mediu. În felul acesta în anul trecut au fost irigate atît cultura de roşii timpurii cît şi cea de cartofi timpurii, apa fiind adusă prin canale din Bega. Avînd instalaţiile de irigare prin aspersiune, colectiviştii le-au folosit şi la stropirea răsadniţelor. În acest scop a fost pus în funcţiune un agregat, cu jet mediu prevăzut cu 2-3 furtune de 1,5 ţoli. La capătul furtunului a fost pus un grătar de stropitor. Toate aceste măsuri au dus la ridicarea productivităţii muncii. La cele 10.000 de m.p. de răsadniţe, folosite la repicatul răsadului, de pildă, au lucrat numai 5 colectivişti în loc de 25 cîţi ar fi trebuit să muncească în mod obişnuit.

Obţinînd un răsad de bună calitate şi creînd condiţii bune de dezvoltare plantelor în cîmp, prin aplicarea întregului complex de măsuri agrotehnice la timp şi de bună calitate — legumicultorii din Diniaş au obţinut în 1962 rezultate bune la culturile timpurii de legume. Producţia la roşiile timpurii a fost de 21.300 kg la hectar. Obţinută mai de timpuriu şi fiind de calitate superioară, această producţie a adus gospodăriei un venit bănesc de 1.654.519 lei, revenind la un ha cîte 47.272 lei. De asemenea, la cultura cartofilor timpurii, legumicultorii au realizat o producţie de peste 9.000 kg şi un venit bănesc de 25.900 lei la hectar. Trebuie subliniat că după recoltarea cartofilor timpurii terenul a fost cultivat cu fasole pentru păstăi, cu conopidă şi varză de toamnă, obţinîndu-se în acest fel producţii şi venituri în plus. De pe 12 ha cultivate cu varză de toamnă, bunăoară, s-a realizat un venit bănesc de încă 9.500 lei la ha.

Mărind suprafaţa cultivată cu legume, îndeosebi cu legume timpurii, şi luptînd pentru obţinerea de recolte mari la ha, legumicultura a ajuns într-un timp scurt (3 ani), o ramură de producţie importantă, aducătoare de mari venituri băneşti pentru colectiviştii din Diniaş. Cele 2.380.000 de lei, ce reprezintă 40 la sută din totalul veniturilor băneşti realizate în anul trecut, sînt grăitoare în această privinţă.

Obţinînd venituri mari băneşti prin valorificarea produselor legumicole, gospodăria colectivă a putut repartiza colectiviştilor avansuri băneşti lunare de cîte 15 lei la ziua-muncă.

Pe baza experienţei cîştigate şi dornici să obţină rezultate şi mai bune, colectiviştii din Diniaş au trecut în planul de producţie pe 1963 cultivarea cu legume şi zarzavaturi a 159 de ha, din care 30 ha cu roşii timpurii şi 80 ha cu cartofi timpurii.

În prezent ei desfăşoară o susţinută muncă la amenajarea răsadniţelor în vederea producerii răsadului necesar.

C. VASIA

PENINSULA ARABĂ — CUIB VREMELNIC AL IMPERIALIŞTILOR ENGLEZI

Agenţia Reuter a anunţat acum cîteva zile că, la 16 ianuarie s-a semnat acordul cu privire la alipirea coloniei Aden la Federaţia Arabiei de sud şi a fost format un guvern unit, compus din opt membri. Această federaţie nu este altceva decît un instrument al colonialismului englez pentru a-şi menţine poziţiile în Orientul Apropiat. Ea a fost creată în 1959 de Marea Britanie şi cuprinde 11 din cele 24 principate ale protectoratului Aden, la care, la 16 ianuarie, a fost alipită şi colonia Aden. E clar pentru oricine că, recentele maşinaţiuni ale imperialiştilor englezi, măresc primejdia pentru independenţa şi suveranitatea tuturor statelor din Peninsula Arabă, ale căror popoare se ridică tot mai hotărît la lupta împotriva jugului colonial. Cele petrecute cu trei luni în urmă în Yemen, confirmă pe deplin această luptă, ca şi luptele din Oman, care s-au desfăşurat cu o deosebită vigoare la jumătatea anului 1957, şi care continuă mai ales în regiunea muntoasă Djebel-Ahdar, unde patrioţii din Oman săvîrşesc sistematic incursiuni împotriva trupelor ocupanţilor englezi.

Fireşte, oricît ar unelti caracatiţa (citeşte imperialismul) care şi-a întins ghearele şi asupra a numeroase state din Peninsula Arabă, sfîrşitul ei este inevitabil. Căci, mişcarea de eliberare a popoarelor asuprite, care a cuprins toate ţările coloniale şi dependente — exemplul ţărilor africane eliberate este concludent — se va solda cu siguranţă cu succesul dorit şi de popoarele din Peninsula Arabă, unde imperialiştii englezi jefuiesc şi asupresc de atîta amar de vreme.

★

Adenul de care am amintit la începutul acestor rînduri este o posesiune a Marii Britanii din anul 1839. Ea este formată dintr-o colonie (oraşul Aden, insulele Kuria-Muria, Perim, Kamaran), precum şi din două protectorate — Adenul de vest şi Adenul de est. Pe teritoriul coloniei şi protectoratelor, în suprafaţă de 580,400 km p, trăiesc peste 800 000 de locuitori. Pămîntul, pe care se cultivă bumbac, cafea, mei, pomi fructiferi, se află în mîinile feudalilor şi ale aristocraţiei triburilor şi este lucrat în special de ţărani dijmaşi. O altă parte a populaţiei munceşte, de asemenea, din greu în ocnele de sare, în port şi la rafinăria de petrol care se află în mîna colonialiştilor. În scopul menţinerii dominaţiei lor în Orientul Apropiat, colonialiştii englezi au instalat pe teritoriul Adenului o mare bază militară aeriană şi o bază maritimă militară.

Aproape tot atît de veche ca colonie a Marii Britanii este şi sultanatul (şeicatul) Bahrein de pe insulele Bahrein din Golful Persic. 1861 este anul cînd imperialismul englez s-a instalat aici ca la el acasă, jefuind bogatele zăcăminte de petrol. Rezervele de petrol ale insulelor Bahrein sînt evaluate la 33 milioane tone. Documente care nu pot fi puse la îndoială arată că în 1960 au fost extrase de aici 2,2 milioane tone de petrol. Exploatările petrolifere şi rafinăria cu o capacitate anuală de 10 milioane tone, se află acum în mîinile companiei americane „Bahreim Petroleum". Nu e de mirare deci că pe insulele Bahrein se află o bază maritimă militară a americanilor, pe lîngă o bază militară aeriană şi una maritimă militară a englezilor.

Ţăranii cultivă — nu pentru ei bineînţeles, curmali şi cocos, viţă de vie, citrice etc. E mică suprafaţa protectoratului Bahrein (589 km.p.) şi mic numărul locuitorilor (143.000); în schimb sînt mari bogăţiile lui, pe care imperialiştii le jefuiesc de mai bine de o sută de ani.

Tot protectorat al Marii Britanii este şi Katarul aşezat pe litoralul Golfului Persic. Pe teritoriul protectoratului în suprafaţă de 22 000 km p trăiesc circa 45.000 de locuitori. Lăcomia de cîştiguri fără muncă a imperialiştilor a fost atrasă şi aici de bogatele zăcăminte de petrol. Rezervele prospectate se cifrează la 350 milioane tone de petrol. Jefuirea acestei bogăţii o face compania anglo-franco-americană „Katar Petroleum" care în 1961, bunăoară, a extras peste opt milioane tone. Bineînţeles, întreaga cantitate de petrol brut extrasă este expediată peste graniţele protectoratului Katar. Cît priveşte agricultura — ea este slab dezvoltată. Ţăranii se ocupă cu pomicultura, legumicultura, creşterea animalelor, ducînd o viaţă plină de lipsuri.

Deşi la 19 iunie 1961, Marea Britanie a fost nevoită, sub presiunea mişcării de eliberare naţională din Orientul Apropiat, să acorde Kuweitului (protectorat britanic din 1899) o independenţă formală, peste cîteva zile, trupele britanice au fost introduse pe teritoriul sultanatului Kuweit. Aşezat în partea de nord-est a Peninsulei Arabe, Kuweitul are o suprafaţă de 15.500 km.p. şi o populaţie de 219.000 locuitori. Imensele bogăţii petrolifere care se găsesc în subsolul Kuweitului au făcut ca imperialiştii să realizeze an de an mari profituri, care, în 1958, de pildă, s-au cifrat la aproximativ 248 milioane dolari. Cantitatea cea mai mare de petrol este extrasă de compania anglo-americană „Kuweit-Oil Company". În 1961 au fost extrase din Kuweit 82 milioane tone de petrol. Rezervele de petrol prospectate în Kuweit sînt de 8,5 miliarde tone. Nici în cazul Kuweitului nu e de mirare că Marea Britanie are instalată aici o bază militară aeriană; ea păzeşte cuibul imperialiştilor — cuib cald, cu aşternutul de milioane de dolari cîştigaţi fără muncă.

Pămîntul Kuweitului este acaparat de conducătorii de triburi şi de comercianţi; principala ramură a agriculturii este creşterea nomadă a animalelor; aproape toate produsele agricole sînt aduse din străinătate.

Cînd vorbeşti de ţări care în secolul XX n-au încă căi ferate, în primul rînd îţi vine în minte Omanul — imamatul şi sultanatul situat în partea de sud-est a Peninsulei Arabe, care se întinde pe 212.400 km.p. şi numără 550.000 de locuitori. Desigur, privirile imperialiştilor englezi n-au fost atrase de caravanele de aici, oricît de amuzante ar fi cămilele pentru „domni" supli ori burtoşi sau pentru „cuconiţele" de la Londra. Desigur, nu! ci de rezervele de petrol din Oman, după care afaceriştii umblă cu balele şir.

Ocupanţii englezi însă, sînt serios hărţuiţi de acţiunile patrioţilor din Oman — ca şi din alte ţări ale Peninsulei Arabe — şi nu e departe timpul cînd şi cuibul lor din această parte a lumii va fi cu siguranţă surpat.

RADU SANDU

„AGRICULTURA NOUĂ". Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1. Telefon: 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii